

Wytyczne

Weryfikacja raportów dotyczących danych podstawowych w ramach FAR i walidacja planów metodyki monitorowania

Tłumaczenie robocze

Tłumaczyła:
Justyna Tomczyk

WARSZAWA, MAJ 2019

Przedstawiony materiał pomocniczy stanowi robocze tłumaczenie, przygotowane przez pracowników KOBIZE, dokumentu Komisji Europejskiej „[Verification of FAR Baseline Data Reports and validation of Monitoring Methodology Plans](#)”, opublikowanego w celu ułatwienia w dostosowaniu się do wymogów rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej (UE) nr 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

W razie jakichkolwiek wątpliwości, do momentu publikacji oficjalnego tłumaczenia, rozstrzygająca jest wersja anglojęzyczna tłumaczonego dokumentu opublikowana pod adresem internetowym https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/p4_gd4_verification_far_baseline_en.pdf

Materiał przedstawia poglądy autorów i nie odzwierciedla stanowiska Ministerstwa Środowiska oraz innych organów administracji rządowej.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

**Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej**

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

Dokument nr 6 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału bezpłatnych
uprawnień w systemie EU ETS po 2020 r.

Weryfikacja raportów dotyczących danych podstawowych w ramach FAR i walidacja planów metodyki monitorowania

Wersja wydana 18 lutego 2019

Spis treści

Spis treści.....	4
1 Wstęp	6
1.1 Status dokumentów z wytycznymi	6
1.2 Wymogi prawne	6
1.3 Zakres niniejszego dokumentu z wytycznymi	8
1.4 Dostępne informacje.....	9
2 Weryfikacja raportów dotyczących danych podstawowych NIMs	10
2.1 Raport dotyczący danych podstawowych NIMs	11
2.2 Rola planu metodyki monitorowania (MMP)	12
2.3 Implikacje dla uzyskania danych o ‘najwyższym możliwym do osiągnięcia poziomie dokładności’	13
3 Weryfikacja danych dla nowych instalacji.....	14
4 Weryfikacja danych dotyczących rocznej działalności	14
5 Akredytacja weryfikatorów	15
5.1 Akredytacja	15
5.2 Wymogi w zakresie kompetencji weryfikatorów.....	16
5.3 Bezstronność i niezależność weryfikatorów	19
5.4 Wymogi w zakresie wymiany informacji.....	20
6 Proces weryfikacji.....	21
6.1 Ogólne podejście.....	21
6.1.1 Zobowiązania poprzedzające zawarcie umowy.....	22
6.1.2 Analiza strategiczna	24
6.1.3 Analiza ryzyka	25
6.1.4 Plan weryfikacji	26
6.1.5 Analiza procesu (szczegółowa weryfikacja).....	26
6.1.7 Postępowanie w przypadku nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzegania przepisów	29
6.1.8 Wnioski na temat ustaleń z weryfikacji	30
Niezależny przegląd	30
6.2 Zakres weryfikacji.....	30
6.3 Ocena danych.....	34
6.4 Wybory metodologiczne	37
6.4.1 Poziom niepewności	37
6.5 Sprawozdanie z weryfikacji i wnioski z weryfikacji	42
Przejrzystość i kompletność	42
6.6 Postępowanie w przypadku negatywnych wniosków z weryfikacji	45
7 Tematy specyficzne dla danych podstawowych FAR	45
7.1 Zasady określone w FAR.....	45
7.1.1 Ocena granic podinstalacji.....	45
7.1.2 Najbardziej dokładne z dostępnych źródeł danych.....	46
7.1.3 Nieracjonalne koszty i niewykonalność techniczna.....	47
7.1.4 Uproszczona ocena niepewności.....	47
7.1.5 Ocena zastosowania benchmarków produktowych.....	48

7.1.6	Definicja produktów i dane produkcyjne	48
7.1.7	Ucieczka emisji.....	49
7.1.8	Zmiany w przydziałach bezpłatnych uprawnień.....	49
7.1.9	Połączenia/podziały	50
7.2	Wymóg posiadania specyficznych kompetencji	50
7.3	Postępowanie w przypadku luk w danych powiązanych z FAR	52
8	Załącznik 1 – Sprawozdanie z weryfikacji.....	53
8.1	Główne elementy sprawozdania z weryfikacji.....	53
9	Załącznik 2 – Lista dostępnych dokumentów z wytycznymi	55
10	Załącznik 3 - Hierarchia najdokładniejszych źródeł danych.....	58
11	Załącznik 4 - Przykład „Deklaracji zarządczej”	60
12	Załącznik 5 – Porównanie z dokumentem z wytycznymi nr 4 z 2011 roku. ...	63

1 Wstęp

1.1 Status dokumentów z wytycznymi

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich i ich Organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii metodyki przydziału uprawnień w czwartym okresie rozliczeniowym systemu handlu uprawnieniami do emisji EU ETS (po 2020 r.), ustanowionej Rozporządzeniem Delegowanym Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (FAR)¹.

Wytyczne nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji i nie są prawnie wiążące. Niniejsze wytyczne mają jednak na celu wyjaśnienie wymogów ustanowionych w dyrektywie EU ETS oraz FAR i mają zasadnicze znaczenie dla zrozumienia tych prawnie wiążących zasad.

Niniejszy poradnik opiera się na projekcie przedstawionym przez konsorcjum konsultantów (SQ Consult, Umweltbundesamt) i opiera się na wytycznych opracowanych dla 3 okresu². Uwzględnia dyskusje w ramach kilku spotkań grupy ekspertów ds. Polityki w zakresie zmian klimatu, a także pisemne uwagi otrzymane od zainteresowanych stron i ekspertów z państw członkowskich.

1.2 Wymogi prawne

Dyrektywa EU ETS³ została zmieniona w roku 2018. Większość przepisów dyrektywy jest zbliżona do tych z poprzedniej wersji dyrektywy. Istnieją jednak pewne różnice w ramach prawnych, dotyczące sposobu ustalania pułapu, przydziału bezpłatnych uprawnień oraz aukcji uprawnień do emisji. Różnice te wyjaśniono w GD 1 „Ogólne wytyczne dotyczące zharmonizowanej metodyki bezpłatnych przydziałów w ramach EU ETS po 2020 r.”

Kluczową zmianą w ramach prawnych jest akt delegowany, który Komisja przyjęła w celu zapewnienia zharmonizowanych zasad przydziału bezpłatnych uprawnień. Niniejszy akt delegowany to rozporządzenie 2019/331 (zwane dalej „zasadami przydziału bezpłatnych uprawnień” lub FAR)¹, które zawiera szczegółowe wymogi dotyczące definicji podinstalacji, określenia historycznych poziomów działalności podinstalacji oraz gromadzenia, monitorowania i sprawozdawczości danych

¹ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

² Przez konsorcjum konsultantów (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec).

³ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z 13 października 2003 ustanawiająca system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, uwzględniając wszystkie zmiany, w szczególności dyrektywę (UE) 2018/410 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814. Pobierz skonsolidowaną wersję: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:02003L0087-20180408>

potrzebnych do obliczenia ilości uprawnień przydzielanych bezpłatnie⁴. W porównaniu z wspólnotowymi środkami wykonawczymi (CIMS⁵), które obowiązywały w trzecim okresie rozliczeniowym, FAR jest rozporządzeniem, które mają bezpośrednie zastosowanie do prowadzących instalacje. Państwa członkowskie nie muszą już wdrażać wymogów za pomocą ustawodawstwa krajowego.

Wymagania dotyczące weryfikacji danych dotyczących przydziału są zawarte w rozporządzeniu w sprawie akredytacji i weryfikacji⁶ (AVR), które ma również zastosowanie do weryfikacji rocznej emisji. Zmiana rozporządzenia mającego zastosowanie dla lat 2013–2020 została wykorzystana do włączenia przepisów dotyczących weryfikacji danych związanych z przydziałem.

Inne odpowiednie przepisy dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień obejmują:

- Zaktualizowane wartości wskaźników emisyjności (ang. benchmark), które będą zastosowane przy obliczaniu przydziału bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji, zostaną opublikowane w akcie wykonawczym dot. aktualizacji wartości wskaźników emisyjności (ang. Benchmark Update Implementing act)⁷
- Zaktualizowana lista Carbon Leakage List (CLL), określająca sektory I działania kwalifikujące się do 100% przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach nowych zasad ucieczki emisji w okresie 4⁸.
- Zasady określające w jaki sposób zmiany w poziomach produkcji na poziomie pod(instalacji) wpływają na przydział bezpłatnych uprawnień zostały określone w akcie wykonawczym Activity Level Change (ALC)⁹

Więcej wytycznych w sprawie przepisów mających zastosowanie można znaleźć w GD1 „Ogólne wytyczne dotyczące zharmonizowanej metodyki bezpłatnych przydziałów w ramach EU ETS po 2020 r.”

⁴Należy zauważyć, że niniejszy dokument obejmuje jedynie przejściowe zasady przydziału uprawnień dla przemysłu zgodnie z art. 10a dyrektywy EU ETS. Wszelkie przydziały na mocy art. 10c („Opcja dla przejściowych zasad przydziału uprawnień na modernizację sektora energetycznego”) wykraczają poza zakres tego dokumentu.

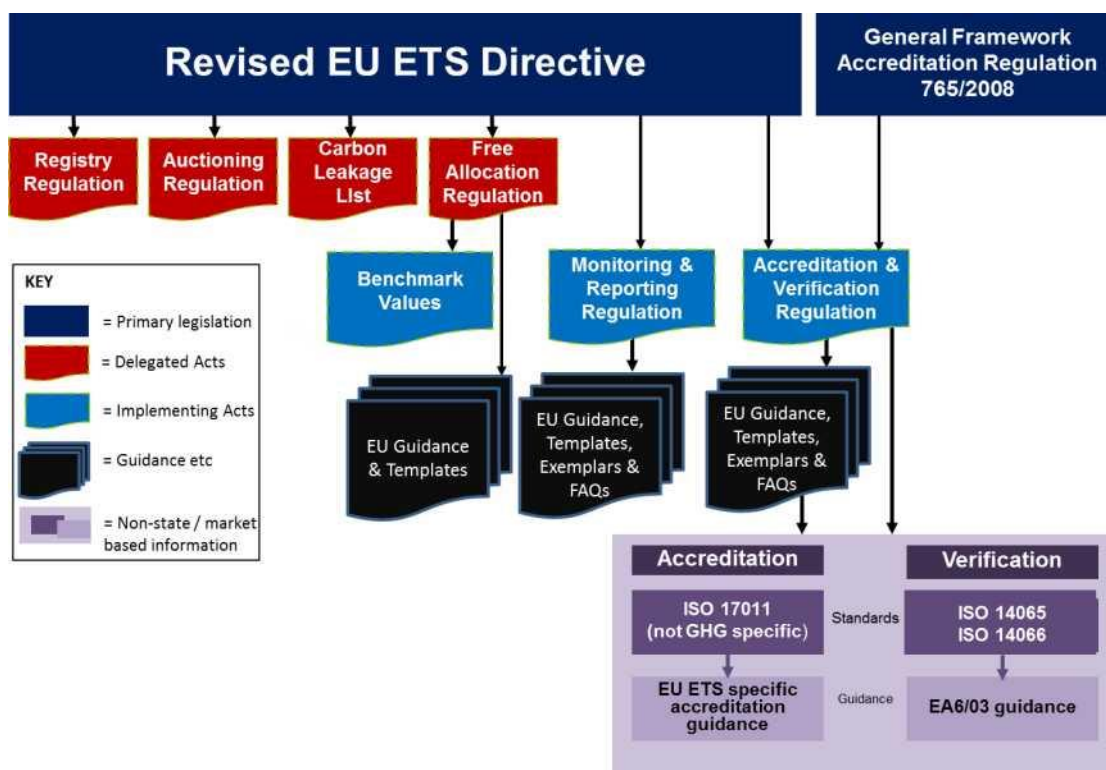
⁵Decyzja Komisji 2011/278/EU z 27 kwietnia 2011 w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawia przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, począwszy od 2013 r. z wyjątkiem przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej na mocy art. 10c dyrektywy 2003/87/WE.

⁶Rozporządzenie (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, zastępujące Rozporządzenie (UE) 600/2012.

⁷ Akt wykonawczy XX

⁸ [Decyzja delegowana Komisji \(UE\) 2019/708 z dnia 15 lutego 2019 r. uzupełniająca dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030](#)

⁹ Akt wykonawczy XX

Rysunek 1. Związek pomiędzy przepisami i wytycznymi EU ETS itp.

1.3 Zakres niniejszego dokumentu z wytycznymi

Niniejszy dokument ma na celu dostarczenie wytycznych dotyczących weryfikacji danych na potrzeby bezpłatnych przydziałów uprawnień oraz akredytacji weryfikatorów, przeprowadzających taką weryfikację. Do celów weryfikacji danych dostarcza informacji dotyczących:

- Co powinien sprawdzić weryfikator w trakcie weryfikacji stosownych danych;
- Jakimi zasadami powinien się kierować weryfikator przeprowadzając weryfikację;
- Etapy procesu weryfikacji oraz szczególne zasady stosowane przy weryfikacji stosownych danych;
- Akredytacja weryfikatorów przeprowadzających taką weryfikację, jak również szczególne wymagania dotyczące kompetencji i bezstronności, mające zastosowanie.

Niniejszy dokument ma znaczenie dla weryfikacji danych podstawowych na potrzeby przydziałów dla istniejących i nowych instalacji¹⁰, które kwalifikują się do bezpłatnego przydziału i chcą ubiegać się o bezpłatne przydziały, jak również dla nowych instalacji w IV okresie EU ETS (sekcja 3). Zawiera również informacje na temat weryfikacji rocznych danych dotyczących poziomów działalności.

¹⁰ W przypadku nowych instalacji rozpoczynających działalność w 2019 r. i 2020 r. należy złożyć wniosek w ramach 3 okresu CIMs dla tych dwóch lat oraz w ramach okresu 4 FAR dla pierwszych 5 lat okresu 4.

Artykuły przywoływane w niniejszym dokumencie zazwyczaj odnoszą się do zmienionej (2018 r.) dyrektywy EU ETS, rozporządzenia FAR i zmienionego rozporządzenia AVR w najnowszej wersji. Przegląd głównych zmian niniejszych wytycznych w porównaniu z wersją z roku 2011, opracowaną na potrzeby okresu 3, jest uwzględniony w Załączniku 5. Proszę zauważyć, że zawartość niniejszego dokumentu została znacząco zmieniona w wyniku wprowadzenia nowych zasad w zmienionej dyrektywie ETS, zmienionego rozporządzenia AVR oraz FAR.

1.4 Dostępne informacje

Niniejszy dokument z wytycznymi nie jest samodzielnym dokumentem. Jest oparty na AVR, FAR oraz innych odpowiednich przepisach i należy go czytać razem z innymi dokumentami zawierającymi wytyczne. Zapewnia wyjaśnienie w jaki sposób wymienione dokumenty mają być stosowane w kontekście zbierania i sprawozdawania danych dotyczących bezpłatnego przydziału oraz aktualizacji wskaźników emisyjności.

Ponieważ weryfikacja danych powiązanych z FAR, przebiega zgodnie z ogólnymi zasadami weryfikacji w ramach AVR, zakłada się, że czytelnik niniejszych wytycznych jest już zaznajomiony z zestawem wytycznych powiązanych z AVR, w szczególności z ogólnymi wytycznymi nr 1 – Ogólne wytyczne dotyczące instalacji (GD1)¹¹. Co więcej, czytelnik powinien zapoznać się z podstawowymi pojęciami dotyczącymi monitorowania i sprawozdawczości w ramach EU ETS, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia MRR¹¹, jak również z wymogami rozporządzenia FAR, opisanymi w wytycznych nr 5 - Wytyczne na temat monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do zasad bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji.

Co więcej, następujące dokumenty muszą być wzięte pod uwagę by w pełni zrozumieć zadania i wymogi weryfikacji:

- Dyrektywa EU ETS
- Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19.12.2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Free Allocation Rules, FAR)
- Inne odpowiednie przepisy, takie jak rozporządzenie wykonawcze dotyczące aktualizacji wartości wskaźników emisyjności (ang. Benchmark Update Implementing Act), zaktualizowany wykaz sektorów i podsektorów uznawanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji (Carbon Leakage List, CLL) oraz rozporządzenie wykonawcze w zakresie zmian poziomów działalności (ALC).
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Accreditation Verification Regulation, AVR).

¹¹ Wszystkie dokumenty z wytycznymi na temat przydziału bezpłatnych uprawnień oraz stosowne szablony formularzy można znaleźć na stronie internetowej Komisji, pod adresem:

https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

- Dokument EA 6/03 dotyczący uznawania weryfikatorów w ramach Dyrektywy EU ETS.
- Szablony dostarczone przez Komisję na potrzeby przygotowania planu metodyki monitorowania (MMP), raportu dotyczącego danych podstawowych (NIMs), raportu dla instalacji nowych oraz sprawozdania z weryfikacji¹².
- Dokumenty z wytycznymi opublikowane przez Komisję na potrzeby zbierania danych, zawierające interpretację przepisów rozporządzenia FAR¹². Lista stosownych dokumentów z wytycznymi została wskazana w Załączniku 2.
- Dokumenty z wytycznymi opublikowane przez Komisję w odniesieniu do rozporządzenia AVR. Listę odpowiednich wytycznych zawiera Załącznik 2.
- Wszystkie stosowne przepisy i/albo wytyczne Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się instalacja.

2 Weryfikacja raportów dotyczących danych podstawowych NIMs

Zgodnie z artykułem 4 ust. 1 rozporządzenia FAR, prowadzący instalację kwalifikującą się do przydziału bezpłatnych uprawnień może przedłożyć właściwemu organowi wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień do 30 maja 2019 roku w przypadku pierwszego pięcioletniego okresu rozpoczynającego się 1 stycznia 2021 roku¹³. W przypadku kolejnych 5 lat, wniosek musi być złożony w wymaganym terminie co pięć lat. Wniosek składa się z:

- Raportu dotyczącego danych podstawowych NIMs zweryfikowanego jako zadowolający przez akredytowanego weryfikatora. Raport ten zawiera informacje wymienione w Załączniku IV do FAR obejmujące dane istotne dla instalacji i podinstalacji oraz aktualizacji wartości wskaźników emisji (benchmarków), dla każdego roku okresu odniesienia.¹⁴
- Plan metodyki monitorowania (ang. Monitoring Methodology Plan, MMP) (oraz wszelkie powiązane dokumenty) stanowiące podstawę raportu dotyczącego danych podstawowych. Plan ten określa, w jaki sposób dane do sporządzenia raportu na temat danych podstawowych są zbierane, monitorowane i sprawozdawane w ramach FAR. Definiuje również granice podinstalacji w ramach instalacji oraz środki zapewnianie jakości i wewnętrzne środki kontroli. Jeżeli MMP był już zatwierdzony przez organ właściwy, nie ma konieczności by zatwierdzać go ponownie. Dalsze informacje w tym zakresie można znaleźć w Dokumentcie z wytycznymi nr 5 na temat monitorowania i sprawozdawania w odniesieniu do FAR.

¹² Wszystkie dokumenty z wytycznymi na temat przydziału bezpłatnych uprawnień oraz stosowne szablony formularzy można znaleźć na stronie internetowej Komisji, pod adresem: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

¹³ Państwa Członkowskie mogą ustalić alternatywny termin składania wniosków, ale nie później niż 30 czerwca i nie wcześniej niż 30 kwietnia.

¹⁴ Państwo Członkowskie, opierając się na krajowych praktykach administracyjnych, może zdecydować o tym, czy ta część wniosku jest oddzielnym plikiem połączonym z raportem dotyczącym danych podstawowych NIMs czy tylko raportem dotyczącym danych podstawowych.

- Sprawozdanie z weryfikacji zawierające wnioski z weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych i, jeżeli MMP nie był zatwierdzony przez organ właściwy, wnioski dotyczące MMP.

W przypadku gdy organ właściwy zajmujący się przydziałem, nie jest tym samym organem, który zajmuje się zezwoleniami i emisjami rocznymi, może być przydatne, aby organ właściwy zajmujący się przydziałem zwrócił się do prowadzącego instalację o przedłożenie ostatecznego zatwierdzonego planu monitorowania w ramach MRR do organu właściwego zajmującego się przydziałem. Organ właściwy może zażądać przedłożenia dodatkowych informacji wraz z wnioskiem w indywidualnych przypadkach, jeżeli wymagane są dalsze informacje w celu oceny kompletności i wiarygodności danych.

2.1 Raport dotyczący danych podstawowych NIMs

Załącznik IV do FAR określa zawartość raportu dotyczącego danych podstawowych NIM. Weryfikator sprawdza wszystkie dane w raporcie, a także dane będące podstawą do sporządzenia tego raportu. W raporcie znajdują się dwa zestawy kluczowych danych, dla których weryfikator wyda opinię, czy są one wolne od istotnych nieprawidłowości - danych podstawowych, wykorzystanych do obliczenia przydziału oraz danych wymaganych do aktualizacji wartości benchmarków (w stosownych przypadkach). Dane podstawowe NIMs obejmują również dane, które są istotne dla aktualizacji benchmarków, do których ma zastosowanie benchmark: np. dane dotyczące działalności dla każdej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów. Niniejsze wytyczne zawierają zatem pewne informacje na temat tego, w jaki sposób weryfikator ocenia takie dane dotyczące aktualizacji wskaźników w ramach weryfikacji raportu danych podstawowych NIM.

Tabela 1 poniżej zawiera informacje na temat kluczowych danych, w odniesieniu do których weryfikator wyda wnioski, a Tabela 2 poniżej zawiera informacje, które weryfikator musi ocenić w celu potwierdzenia kluczowych danych w Tabeli 1.

Tabela 1 – kluczowe dane na temat których weryfikator wydaje wnioski z weryfikacji.

<p>W odniesieniu do przydziału bezpłatnych uprawnień:</p> <p>Dla każdego roku bazowego, dla każdej podinstalacji, poziom działalności. Uwzględnia to (gdy dotyczy instalacji):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Poziomy produkcji podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów; • Ilości mierzalnego ciepła kwalifikującego się do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple i podinstalacji sieci ciepłowniczej, wynikających z bilansu ciepła na poziomie instalacji; • Ilość energii zawartej w paliwach kwalifikowanych do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie; • Ilość emisji kwalifikowanych do podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe; • W przypadku wskaźników emisyjności dla produktów, jeżeli zastosowanie ma zamiennosc paliwa i energii elektrycznej, odpowiednia ilość energii elektrycznej; • Tam, gdzie ma to zastosowanie do instalacji, dodatkowe dane wymienione w sekcji 2.6 Załącznika IV do FAR

- Tam, gdzie ma to zastosowanie do podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów, dodatkowe dane wymienione w sekcji 2.7 Załącznika IV do FAR.

Ponadto, w odniesieniu do **aktualizacji wartości benchmarków**:

- Przypisane emisje (ang. attributed emissions) z paliw, wsadów do procesu, ekwiwalentu mierzalnego ciepła, produkcji, importu lub eksportu gazów odlotowych lub przeniesionego CO₂.

Tabela 2 – Dane potwierdzające i sprawdzające

W odniesieniu do przydziału bezpłatnych uprawnień:

Informacje niezbędne do zrozumienia i potwierdzenia danych z Tabeli 1:

- szczegółowe dane dotyczące zweryfikowanych rocznych emisji na poziomie instalacji oraz na podinstalację;
- w ramach całej instalacji bilans ciepła wprowadzonego, wytworzonego, zużytego i wyprowadzonego;
- ilości energii przypisane do podinstalacji;
- w ramach całej instalacji bilans wprowadzonej, wytworzonej, zużytej i wyprowadzonej energii elektrycznej;
- w ramach całej instalacji bilans wprowadzonych, wytworzonych, zużytych i wyprowadzonych gazów odlotowych.

2.2 Rola planu metodyki monitorowania (MMP)

Plan metodyki monitorowania stanowi podstawę dla prowadzącego instalację do monitorowania i sprawozdawania wszystkich danych wymaganych w ramach FAR, tj. do obliczania bezpłatnego przydziału, jak również do aktualizacji wartości benchmarków. MMP odnosi się zarówno do przeszłości (do okresu odniesienia 2014-2018), jak i do przyszłości (do okresu bazowego 2019-2023 - i później), co ma wpływ na wymóg stosowania danych o „najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności”, który weryfikator musi wziąć pod uwagę (patrz sekcja 2.3).

Podobnie jak plan monitorowania emisji, MMP ma na celu zapewnienie spójności danych w czasie; jest to wewnętrzny „zbiór zasad”, który powinni stosować pracownicy instalacji. W tym celu MMP musi zostać zatwierdzony przez organ właściwy najpóźniej do 31 grudnia 2020 r. Jednak w odniesieniu do pierwszego raportu dotyczącego danych podstawowych, wymaganego w 2019 r.¹⁵, FAR zakłada, że zatwierdzenie MMP może nie być możliwe przed złożeniem zweryfikowanego wniosku (choć zapewnia możliwość, by państwa członkowskie mogły wymagać zatwierdzenia przed złożeniem wniosku o bezpłatny przydział). W takim przypadku MMP musi zostać oceniony (zwalidowany) przez akredytowanego weryfikatora na zgodność z FAR¹⁶. Walidacja w tym kontekście oznacza, że weryfikator sprawdza, czy MMP jest zgodny z FAR. Jest to część weryfikacji raportu dotyczącego danych bazowych i zostanie przeprowadzona przez weryfikatora w połączeniu z oceną dokładności danych w

¹⁵ FAR umożliwia państwom członkowskim elastyczność w ustaleniu terminu pomiędzy 30 kwietnia i 30 czerwca tego roku.

¹⁶ AVR używa sformułowania „gdy MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy”.

raporcie dotyczącym danych podstawowych. W praktyce weryfikator rozpocznie weryfikację od oceny MMP na zgodność z FAR przed szczegółowym przeanalizowaniem danych i systemów kontroli jakości. Wszelkie nieprzestrzeganie przepisów FAR, które zostaną następnie zidentyfikowane podczas szczegółowej weryfikacji, również zostaną ocenione.

W ramach weryfikacji pierwszego raportu dotyczącego danych podstawowych, który ma zostać sprawozdany do 30 maja¹⁷ 2019 r., weryfikator oceniając MMP koncentruje się na walidacji tych elementów MMP, które stanowią podstawę danych historycznych za lata 2014–2018¹⁸. „Przyszłościowe” elementy MMP, które odnoszą się do kolejnych okresów alokacji, będą podlegać ocenie organu właściwego, gdy organ właściwy zatwierdza MMP. Dokument z wytycznymi nr 5 w sprawie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do zasad przydziału bezpłatnych uprawnień omawia różne sytuacje MMP, zawartość MMP oraz sposób zatwierdzania tych planów przez organ właściwy.

Jeśli jednak podczas walidacji MMP w odniesieniu do pierwszego cyklu przydziału, weryfikator wykryje ewidentne niezgodności z rozporządzeniem FAR w elementach „odnoszących się do przyszłości”, weryfikator powinien zgłosić to w sprawozdaniu z weryfikacji, aby zwrócić uwagę organu właściwego na fakt, że konieczne może być wprowadzenie zmian w MMP na potrzeby następnego cyklu sprawozdawczego.

Walidacja ta będzie miała wpływ na czas wymagany do przeprowadzenia weryfikacji i przeprowadzane działania, w tym na to, jakie kontrole przeprowadzi weryfikator i jak przedstawi swoje wnioski, ponieważ raport z weryfikacji będzie obejmował zarówno walidację MMP, jak i weryfikację raportu dotyczącego danych podstawowych.

We wszystkich innych przypadkach wymagane jest uprzednie zatwierdzenie MMP przez organ właściwy. Weryfikator następnie przyjmie zatwierdzony MMP jako punkt wyjścia do oceny, czy raport danych bazowych jest wolny od istotnych nieprawidłowości. Więcej informacji znajduje się w sekcji 6.2.

2.3 Implikacje dla uzyskania danych o ‘najwyższym możliwym do osiągnięcia poziomie dokładności’

Artykuł 7 i Załącznik VII rozporządzenia FAR wymagają, aby prowadzący instalacje stosowali w swoich raportach dotyczących danych podstawowych dane o „najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności”. Hierarchię źródeł danych pozwalających na osiągnięcie najwyższej możliwej dokładności zdefiniowano w sekcji 4 załącznika VII FAR dla każdego elementu procesu gromadzenia danych FAR. Podsumowanie podano w sekcji 10 - Załącznik 3 do niniejszego dokumentu. Bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące tej hierarchii można znaleźć w dokumencie z wytycznymi nr 5.

Weryfikatorzy muszą rozważyć kontekst, w którym gromadzone są dane, by ocenić, czy prezentowane dane spełniają definicję „najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności”. Istnieją różne scenariusze. W przypadku danych historycznych, które

¹⁷ Państwo członkowskie może ustalić inny termin między 30 kwietnia i 30 czerwca 2019 r.

¹⁸ Raport dotyczący danych podstawowych, który należy złożyć w 2019 r. dotyczy okresu odniesienia 2014-2018. Dlatego weryfikator musi potwierdzić, że MMP leżący u podstaw tych danych jest zgodny z FAR dla tego „okresu odniesienia”.

zostaną wykorzystane w okresie bazowym 2014-2018, prowadzący instalację będzie korzystał z danych, które są już w jego rejestrach. W przypadku, gdy istnieje kilka źródeł danych z których można skorzystać, należy użyć danych o cechach źródeł znajdujących się najwyżej w hierarchii, chyba że można uzasadnić użycie źródeł danych wymienionych niżej w hierarchii.

W odniesieniu do danych, które będą gromadzone na potrzeby następnego procesu zbierania danych w roku 2024 i kolejnych cykli, MMP określi, jakie podejście prowadzący instalację zamierza wykorzystać do zebrania tych danych. Weryfikatorzy stosują różne podejścia przy ocenie źródeł danych w zależności od scenariusza. Więcej informacji na temat kontroli przeprowadzanych przez weryfikatora można znaleźć w sekcji 7.

3 Weryfikacja danych dla nowych instalacji

Nowa instalacja, która chce ubiegać się o bezpłatny przydział uprawnień w 4 okresie, musi złożyć wniosek po rozpoczęciu normalnej działalności instalacji, do organu właściwego. Składając wniosek o bezpłatny przydział, prowadzący instalację musi dostarczyć:

- Wszystkie istotne informacje (dotyczące wniosku o bezpłatne uprawnienia) oraz raport dotyczący danych o nowej instalacji, który zawiera dane wymagane zgodnie z załącznikiem IV FAR dla każdej podinstalacji oddzielnie. Raport dotyczący danych o nowej instalacji dotyczy pierwszego roku kalendarzowego po rozpoczęciu normalnej działalności.
- MMP zatwierdzony przez CA.
- Sprawozdanie z weryfikacji zawierające wnioski na temat raportu dotyczącego danych o nowej instalacji.

Wniosek musi zawierać datę rozpoczęcia normalnej działalności. Weryfikacja raportu dotyczącego danych dla nowej instalacji odbywa się według tej samej procedury, co weryfikacja raportu dotyczącego danych podstawowych NIMs. Weryfikator przeprowadzi podobne kontrole i działania, aby ocenić, czy raport dotyczący danych o nowej instalacji jest wolny od istotnych nieprawidłowości oraz sprawdzić wdrożenie MMP. Istnieją jednak pewne elementy specyficzne dla nowych instalacji, które weryfikator będzie musiał wziąć pod uwagę. Obejmuje to na przykład ocenę daty rozpoczęcia normalnej działalności. Jeżeli weryfikacja nowych instalacji różni się od weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych NIM, będzie to wskazane w niniejszych wytycznych.

4 Weryfikacja danych dotyczących rocznej działalności

Ta sekcja jest celowo pusta i zostanie zaktualizowana w późniejszej wersji - po udostępnieniu zasad dotyczących sprawozdawczości rocznych danych dotyczących działalności.

5 Akredytacja weryfikatorów

5.1 Akredytacja

Ponieważ wymagania dotyczące weryfikacji danych odnoszących się do bezpłatnego przydziału są zawarte w AVR, podejścia i wymogi dotyczące weryfikacji rocznej emisji mają również zastosowanie do weryfikacji danych dotyczących bezpłatnych uprawnień, chyba że w AVR wyraźnie stwierdzono inaczej. Dotyczy to również akredytacji weryfikatorów przeprowadzających weryfikację danych dotyczących przydziału uprawnień. Weryfikator oznacza osobę prawną lub inny podmiot prawny prowadzący działania weryfikacyjne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i akredytowany przez krajową jednostkę akredytującą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i AVR¹⁹.

Zgodnie z art. 44 AVR weryfikator, który chce przeprowadzić weryfikację raportów dotyczących danych podstawowych, musi uzyskać akredytację dla następujących zakresów:

- Zakres 98 wymieniony w załączniku I do AVR (inne działania zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE). Jest to zakres odnoszący się do weryfikacji danych związanych z bezpłatnym przydziałem uprawnień. Obejmuje weryfikację raportów dotyczących danych podstawowych, raportów dotyczących danych dla nowych instalacji i danych dotyczących rocznej działalności, oraz
- zakres działalności sektora technicznego, o której mowa w załączniku I do AVR, dla którego weryfikator przeprowadza weryfikację. Instalacja może wymagać, aby weryfikator był akredytowany w odniesieniu do wielu zakresów sektorowych, jeżeli instalacja prowadzi więcej niż jedną z działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy.

Na przykład, jeśli instalacja jest fabryką cementu, weryfikator musi być akredytowany przynajmniej w zakresie 6, który obejmuje produkcję cementu, oraz w zakresie 98.

Akredytacja weryfikatora musi być udzielona przed i nadal ważna w momencie wydawania sprawozdania z weryfikacji prowadzącemu instalację.

Te same kroki i procedury w procesie akredytacji mają zastosowanie do akredytacji weryfikatorów, którzy chcą przeprowadzić weryfikację danych dotyczących bezpłatnych uprawnień, jakie są stosowane na potrzeby akredytacji w odniesieniu do weryfikacji rocznej emisji. Krajowa jednostka akredytująca (KJA, ang. NAB) musi ocenić, czy weryfikator i jego personel podejmujący działania weryfikacyjne:

- dysponują kompetencjami niezbędnymi do przeprowadzania weryfikacji i zrozumienia wymagań FAR;
- prowadzą weryfikację zgodnie z AVR;
- spełniają wymogi rozdziału III AVR, które obejmują kompetencje, bezstronność,

¹⁹ AVR umożliwia państwu członkowskiemu utworzenie systemu certyfikacji, pod warunkiem że weryfikatorzy spełniają te same wymagania co akredytowani weryfikatorzy. Certyfikacja nie jest obecnie stosowana przez żadne państwo członkowskie. Dlatego wymagania dotyczące certyfikacji w AVR nie są dalej omawiane w niniejszym dokumencie z wytycznymi.

procedury, dokumentację i dalsze wymagania określone w EN ISO 14065.

Po przyznaniu akredytacji KJA będzie monitorować efektywność i kompetencje weryfikatora poprzez coroczny nadzór i ponowną ocenę. Wymogi AVR dotyczące nadzoru i ponownej oceny, które są stosowane w odniesieniu do weryfikatorów aktywnych w procesie weryfikacji rocznej emisji, będą miały również zastosowanie do monitorowania weryfikatorów, którzy przeprowadzają weryfikację danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień. Artykuł 54 AVR reguluje, kiedy KJA może nakładać sankcje, takie jak zawieszenie, cofnięcie certyfikatu akredytacji czy ograniczenie jej zakresu. Więcej wskazówek znajduje się w rozdziale 6 poradnika wyjaśniającego AVR na temat weryfikacji (EGD I).

5.2 Wymogi w zakresie kompetencji weryfikatorów

Weryfikator i jego personel zaangażowany w działania weryfikacyjne muszą posiadać kompetencje do prowadzenia weryfikacji. Kompetencje to nie tylko wiedza, ale także umiejętności zastosowania tej wiedzy i przeprowadzenia zalecanych działań. AVR zawiera szczególne wymagania dotyczące kompetencji w zakresie EU ETS zarówno dla zespołu weryfikacyjnego jako całości, jak również indywidualne dla audytorów EU ETS, audytorów wiodących i ekspertów technicznych.

Audytorzy EU ETS oraz audytorzy wiodący EU ETS przeprowadzający weryfikację danych dotyczących uprawnień muszą posiadać:

- znajomość dyrektywy, FAR, AVR oraz obowiązujących wytycznych i przepisów wydanych przez Komisję i państwo członkowskie, w którym weryfikator przeprowadza weryfikację. Obejmuje to przepisy i wytyczne wymienione w sekcjach 1.2, 1.4 i 9 (załącznik 2) niniejszych wytycznych.
- Wiedzę i doświadczenie w zakresie audytu danych i informacji.
- Możliwość wykonywania czynności weryfikacyjnych.
- Wiedzę i doświadczenie w odniesieniu do właściwych dla danego sektora technicznych aspektów monitorowania i raportowania, które są istotne dla konkretnego zakresu akredytacji. Należy tu uwzględnić nie tylko sektor, w którym działa prowadzący instalację, ale także aspekty monitorowania i raportowania odnoszące się do danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień.

Wymogi dla audytorów wiodących EU ETS są zawarte w art. 39 AVR. Oprócz wymogów dotyczących wiedzy i doświadczenia dotyczących audytorów EU ETS, audytor wiodący powinien być w stanie kierować zespołem weryfikacyjnym oraz ponosić odpowiedzialność za prowadzenie działań weryfikacyjnych i wyciąganie wniosków z weryfikacji.

Wymogi dotyczące zespołu weryfikującego (np. dotyczące składu oraz kompetencji) są wymienione w art. 37 AVR. Każdy członek zespołu powinien jasno rozumieć swoją indywidualną rolę w procesie weryfikacji i mieć zdolność skutecznego komunikowania się w języku niezbędnym do wykonywania powierzonych działań weryfikacyjnych. Artykuł zawiera również wymagania kompetencyjne dla zespołu weryfikacyjnego jako całości:

- Co najmniej jedna osoba w zespole weryfikacyjnym musi posiadać kompetencje techniczne i wiedzę wymaganą do oceny działań instalacji w danym sektorze oraz procesu monitorowania i raportowania w danym sektorze. Więcej informacji można znaleźć w AVR KGN II.7.
- W przypadku gdy weryfikator przeprowadza weryfikację danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień, co najmniej jedna osoba w zespole powinna również posiadać kompetencje i wiedzę wymagane do oceny aspektów technicznych gromadzenia, monitorowania i raportowania danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień.
- Co najmniej jedna osoba w zespole weryfikującym musi komunikować się w języku wymaganym do weryfikacji raportu prowadzącego instalację.

AVR KGN II.7 objaśnia szczególne wymogi dla weryfikatorów przeprowadzających coroczną weryfikację emisji. Wymogi te dotyczą również weryfikatorów przeprowadzających weryfikację danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień. Kolejne sekcje niniejszych wytycznych nakreślają wymogi dotyczące oceny MMP oraz raportów dotyczących danych podstawowych lub raportów dotyczących danych o nowej instalacji. Krajowe jednostki akredytujące i weryfikatorzy muszą być świadomi występowania wszelkich dodatkowych wymogów w zakresie kompetencji niezbędnych do ukończenia zidentyfikowanych działań i podjęcia wszelkich niezbędnych kroków by zapewnić spełnienie tych wymagań kompetencyjnych.

Przykłady dodatkowych kompetencji wymaganych dla audytorów i zespołów weryfikacyjnych, sprawdzających dane dotyczące bezpłatnych przydziałów uprawnień, znajdują się w sekcji 7.2. Posiadanie dodatkowych kompetencji będzie zależę od okoliczności występujących w danej instalacji i od stosowanego wskaźnika emisyjności (benchmarku). W celu oceny danych istotnych dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple może być potrzebny inny zestaw umiejętności niż w przypadku oceny danych dotyczących podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie lub podinstalacji emisji procesowych. W szczególności, w przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów główny cel pracy (poziom działalności) może być obszarem, który zwykle nie jest uwzględniany przez weryfikatorów w trakcie weryfikacji rocznych emisji²⁰. W związku z tym może być wymagana dodatkowa wiedza techniczna umożliwiająca szczegółowe zrozumienie procesu produkcyjnego, w celu zapewnienia, że produkty są przypisywane do właściwego benchmarku itp.

Podobnie jak w przypadku corocznej weryfikacji emisji, każda weryfikacja FAR musi uwzględniać dokonanie niezależnego przeglądu przez osobę, spełniającą wymogi określone w art. 39 AVR. Niezależny przegląd obejmuje każdy element weryfikacji, w

²⁰Weryfikacja emisji rocznych prawdopodobnie obejmuje już kontrolę ilości paliw i materiałów oraz NCV; parametry te stanowią dane wejściowe dla bazowych poziomów działalności dla podinstalacji paliwowych i procesowych; podobnie elementy danych o poziomach działalności dla podinstalacji cieplnej mogą również zostać sprawdzone, w stosownych przypadkach, na potrzeby sprawozdawczości emisji rocznych.

tym ocenę i zatwierdzenie MMP, jeżeli jest to wymagane. W celu uzyskania dalszych informacji patrz AVR KGN II.7.

Jeśli audytor EU ETS, audytor wiodący lub niezależny recenzent potrzebują wsparcia w określonej sprawie, do zespołu weryfikacyjnego można powołać eksperta technicznego, dysponującego szczegółową wiedzą fachową i doświadczeniem w danej dziedzinie. Jak wyjaśniono w AVR KGN II.7, może to dotyczyć wszystkich rodzajów problemów. W odniesieniu do weryfikacji danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień eksperci techniczni mogą być w szczególności przydatni w przypadku bardziej technicznych kwestii w poszczególnych instalacjach, takich jak:

- wyznaczenie ilości produktu poprzez bilans masowy;
- pomiar i rozliczanie pary / ciepła oraz zasady przypisywania emisji z jednostek CHP²¹,
- w odniesieniu do przypisywania do podinstalacji zgodnie z sekcją 3.2 (1) (b) załącznika VII FAR: weryfikacja „szacunków opartych na współczynniku entalpii wolnej reakcji w zakresie zaistniałych reakcji chemicznych, lub w oparciu o inny właściwy klucz podziału potwierdzony przez ugruntowaną metodę naukową”.
- w odniesieniu do przyrządów pomiarowych lub procedur, niepodlegających kontroli prowadzącego instalację, zgodnie z FAR Załącznik VII sekcja 3.3 (c): ocena „korelacji empirycznych” dostarczonych przez strony trzecie, takich jak dostawcy wyposażenia, dostawcy rozwiązań inżynierskich lub laboratoria akredytowane.
- w odniesieniu do metod pośredniego wyznaczania z sekcji 3.3. załącznika VII do FAR: weryfikacja obliczeń opartych o:
 - „znane procesy chemiczne lub fizyczne, z wykorzystaniem odpowiednich, przyjętych wartości określonych na podstawie literatury dla właściwości chemicznych i fizycznych przedmiotowych substancji, odpowiednich wskaźników stechiometrycznych i właściwości termodynamicznych, takich jak entalpia reakcji”
 - „dane projektowe instalacji, takie jak efektywność energetyczna jednostek technicznych lub zużycie energii na jednostkę produktu”
 - „korelacje na podstawie badań empirycznych służących do wyznaczenia szacowanych wartości dla wymaganego zbioru danych z nieskalibrowanego wyposażenia lub danych udokumentowanych w protokołach produkcji.”

Biorąc pod uwagę krótki czas dostępny na pierwszą weryfikację raportu dotyczącego danych podstawowych, może to być szczególnie przydatne, gdy weryfikator nie jest w stanie na czas zapewnić wszystkich odpowiednich kompetencji dla personelu weryfikatora. Ekspert techniczny musi posiadać:

- kompetencje i wiedzę fachową niezbędną do skutecznego wsparcia audytora EU ETS, audytora wiodącego lub osoby dokonującej niezależnego przeglądu, w dziedzinie, w odniesieniu do której potrzebna jest jego wiedza fachowa;

²¹ łączna produkcja ciepła i energii elektrycznej; zwana także “kogeneracją”.

- wystarczające zrozumienie specyfiki prawodawstwa w zakresie UE ETS, w tym FAR i powiązanych wytycznych, audytu danych i informacji oraz działań niezbędnych do realizacji przydzielonych zadań. Ekspert techniczny nie musi posiadać pełnych kompetencji we wszystkich tych kwestiach, ale powinien je rozumieć wystarczająco do zapewnienia niezbędnego wsparcia podczas weryfikacji.

Artykuł 36 AVR wymaga, aby weryfikator ustanowił, udokumentował, wdrożył i utrzymywał procedurę zachowania kompetencji w celu zapewnienia, aby cały personel, któremu powierzono prowadzenie działań weryfikacyjnych, dysponował kompetencjami niezbędnymi do wykonania powierzonych mu zadań. Procedura zachowania kompetencji obejmuje ustalenie ogólnych i szczegółowych kryteriów w zakresie kompetencji każdej osoby zaangażowanej w weryfikację, szkolenia, regularną ocenę działań całego personelu itp. Dalsze wyjaśnienia znajdują się w rozdziale 5 AVR EGD I, wytycznych wyjaśniających dotyczących weryfikacji w ramach EU ETS. Weryfikator musi upewnić się, że elementy jego procedury zachowania kompetencji są aktualizowane w celu uwzględnienia zakresu FAR, wykorzystania powiązanych szablonów i odpowiednich materiałów zawierających wytyczne. Procedura zachowania kompetencji powinna być zaprojektowana w taki sposób, aby weryfikator mógł wybrać kompetentny zespół składający się z audytorów, audytorów wiodących EU ETS oraz, w stosownych przypadkach, ekspertów technicznych.

5.3 Bezstronność i niezależność weryfikatorów

AVR zawiera przepisy szczególne w ramach EU ETS, dotyczące bezstronności i niezależności weryfikatora oraz jego personelu podejmującego działania weryfikacyjne. Przepisy te obejmują ograniczenia i zakazy zarówno dla weryfikatora, jak i jego personelu. Weryfikator musi być niezależny od prowadzącego instalację oraz podmiotów handlujących uprawnieniami do emisji. Wyjaśnienia dotyczące obowiązujących wymogów w zakresie bezstronności podano w rozdziale 5 AVR EGD I.

Podobnie jak w przypadku weryfikacji emisji rocznych, weryfikacja danych dotyczących bezpłatnych przydziałów uprawnień oznacza, że udzielanie prowadzącemu instalację konsultacji technicznych / doradztwa dotyczącego jego procesu obliczeń w ramach FAR jest niedozwolone. Weryfikator lub dowolna część tego samego podmiotu prawnego nie może świadczyć usług konsultacyjnych w celu opracowania części procedury monitorowania i sprawozdawczości opisanej w planie metodyki monitorowania, w tym w związku z opracowaniem metodyki monitorowania, sporządzeniem raportu dotyczącego danych podstawowych, raportu dotyczącego danych o nowej instalacji czy opracowania projektu samego planu. Obejmuje to porady dotyczące dowolnego elementu zatwierdzonego MMP, w tym doradztwo w zakresie ustanawiania działań kontrolnych i procedur wymienionych w MMP.

Weryfikator lub dowolna część tego samego podmiotu prawnego, który zapewnia pomoc techniczną w opracowaniu lub utrzymaniu systemu wdrożonego do celów gromadzenia, monitorowania i sprawozdawczości w zakresie danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień, w tym systemów zarządzania danymi itp. miałyby konflikt interesów.

Elementy wymienione powyżej nie wyczerpują wszystkich możliwości. Oznacza to, że inne działania mogą również prowadzić do niemożliwego do przyjęcia zagrożenia dla bezstronności. Dalsze wskazówki dotyczące wymogów w zakresie bezstronności oraz ustanowienia procedur zapewniających zachowanie bezstronności i niezależności zawarto w rozdziale 5 AVR EGD I.

W pierwszym cyklu weryfikacji w ramach FAR, w 2019 r., odnoszącej się do raportów dotyczących danych podstawowych, walidacja MMP przez weryfikatora nie jest uznawana za zagrażającą niezależności czy bezstronności, ponieważ jest to kontrola na zgodność z wymogami FAR, a nie zatwierdzenie niepowtarzalnej metodyki opracowanej przez prowadzącego instalację. Sprawdzanie zgodności z podstawowymi przepisami jest normalną częścią pracy weryfikatora oraz częścią weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, który ma zostać przedłożony do 30 maja 2019 r. Skupia się na tych elementach MMP, które odnoszą się do przeszłości, tj. na elementach MMP stanowiących podstawę danych powiązanych z okresem odniesienia 2014–2018. Ze względu na harmonogram pierwszego cyklu 4. okresu rozliczeniowego, wymóg oceny MMP i wydania sprawozdania jest wyraźnym i jednoznacznym zadaniem weryfikatora.

5.4 Wymogi w zakresie wymiany informacji

Rozdział VI AVR zawiera wymogi dotyczące wymiany informacji pomiędzy krajowymi jednostkami akredytującymi i organami właściwymi. Wymogi te dotyczą również zagadnień odnoszących się do weryfikatorów, którzy aktywnie uczestniczą w procesie weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych, raportów dotyczących danych dla nowych instalacji i raportów dotyczących danych na temat rocznego poziomu działalności. Oznacza to, że:

- Weryfikatorzy przeprowadzający weryfikację danych dotyczących bezpłatnych przydziałów muszą co roku, do 15 listopada, przekazać do krajowej jednostki akredytującej informacje o planowanym czasie, miejscu weryfikacji i szczegółach dotyczących prowadzących instalację, których raporty podlegają weryfikacji ze strony weryfikatora, jeżeli te dane są dostępne. Jeśli nastąpią zmiany informacji lub **odnoszą się one do weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych w 2019 r.**²², weryfikator musi zgłosić swoje plany krajowej jednostce akredytującej w terminie z nią uzgodnionym (art. 77 AVR);
- Krajowe jednostki akredytacyjne muszą przedłożyć program prac, do 31 grudnia, do organu właściwego państwa członkowskiego, w którym weryfikatorzy akredytowani przez tę krajową jednostkę akredytacyjną przeprowadzają weryfikację danych dotyczących przydziałów. Program ten zawiera informacje o ich planowanych działaniach w odniesieniu do tych weryfikatorów. W przypadku zmian w planowanych działaniach, wymagana jest aktualizacja programu prac akredytacyjnych, do 31 stycznia (art. 71 ust. 1 AVR).
- Do dnia 1 czerwca każdego roku krajowa jednostka akredytująca udostępnia sprawozdanie z wykonywanych zadań właściwemu organowi kraju, w którym weryfikatorzy akredytowani przez tę jednostkę akredytującą przeprowadzają weryfikację danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień.

²² W przypadku weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych w 2019 roku, przekazanie tych informacji do 15 listopada 2019 roku nie będzie możliwe.

Sprawozdanie zawiera informacje na temat działań wykonywanych przez jednostkę akredytacyjną w odniesieniu do tych weryfikatorów. Obejmuje to na przykład szczegółowe informacje o akredytacji, zmiany w zakresie akredytacji, podsumowane wyników działań w ramach nadzoru i ponownej oceny (art. 71 ust. 3 AVR).

- Krajowe jednostki akredytujące muszą wymieniać informacje na temat środków administracyjnych nałożonych na weryfikatorów przez nie akredytowanych z organem właściwym państwa członkowskiego, w którym weryfikator jest akredytowany jak również z organem właściwym i krajową jednostką akredytującą państwa członkowskiego, w którym weryfikator prowadzi weryfikację danych o bezpłatnych przydziałach (art. 72 AVR).
- organy właściwe państwa członkowskiego, w których weryfikator przeprowadza weryfikację danych dotyczących bezpłatnych uprawnień, **muszą przedłożyć raport wymiany informacji do krajowej jednostki akredytującej, która akredytowała weryfikatora.** Raport wymiany informacji zawiera informacje na temat problemów, które wykryto podczas oceny raportów dotyczących danych podstawowych, raportów dotyczących danych dla nowych instalacji i rocznych raportów dotyczących poziomu działalności wraz z odpowiadającymi im sprawozdaniami z weryfikacji. Może również zawierać informacje o problemach wykrytych podczas wizyt w obiekcie, oceny wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji sporządzonej przez weryfikatora zgodnie z art. 26 ust. 3 AVR lub informacje o skargach. **Zalecaną datą złożenia takiego raportu jest 30 wrzesień.**

Dalsze informacje, pomocne w zrozumieniu wymagań w zakresie wymiany informacji oraz wykorzystania szablonów formularzy opracowanych przez Komisję do celów przygotowania wyżej wymienionych raportów, można znaleźć w rozdziale 10 AVR EGD I i AVR KGN II.10 na temat wymiany informacji.

6 Proces weryfikacji

6.1 Ogólne podejście

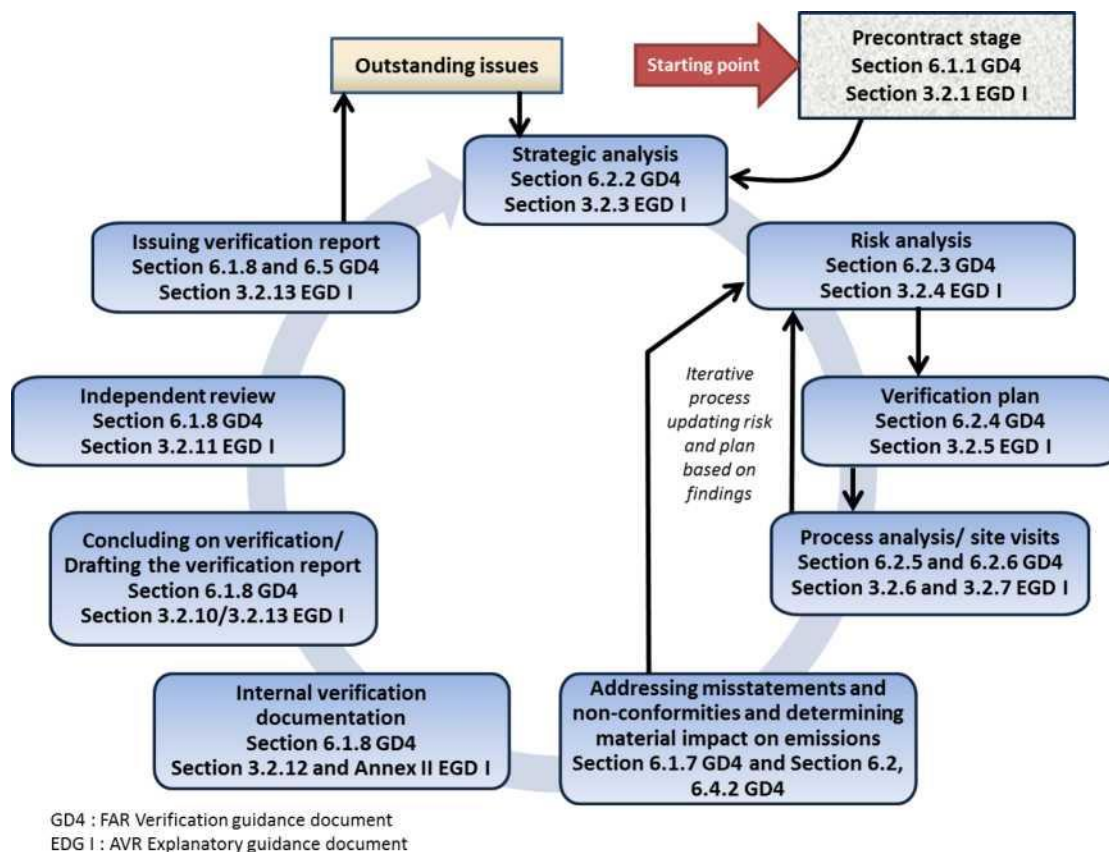
Zasadniczo weryfikacja raportów dotyczących danych podstawowych w ramach FAR odbywa się zgodnie z podejściem określonym w rozdziale II AVR. Proces weryfikacji będzie zgodny z podejściem, które zostało już zastosowane do weryfikacji rocznych danych dotyczących emisji, które są jednymi z danych wejściowych do raportów dotyczących danych podstawowych. Takie podejście ułatwia skuteczną weryfikację danych wymaganych do przydziału bezpłatnych uprawnień (np. dla podinstalacji produktowej czy cieplnej).

Przeprowadzając działania wymagane do weryfikacji danych podstawowych, weryfikator weźmie pod uwagę, że to nie emisje na poziomie instalacji, ale historyczne poziomy działalności na poziomie podinstalacji i inne odpowiednie dane podlegają weryfikacji. W celu weryfikacji danych dotyczących podinstalacji objętej wskaźnikiem

emisyjności opartym na paliwie oraz podinstalacji wytwarzających emisje procesowe może to oznaczać powtórzenie pewnych prac wykonanych już podczas corocznej weryfikacji danych o paliwach i emisjach procesowych, jeżeli dane te są różnie traktowane na poziomie podinstalacji.

Ponadto, należy wziąć pod uwagę wymagania zawarte w MMP a nie w planie monitorowania emisji rocznych. Jak wspomniano w sekcji 2.2, w niektórych przypadkach MMP mógł nie być zatwierdzony przez organ właściwy przed rozpoczęciem działań weryfikacyjnych. W takich przypadkach weryfikator jest również zobowiązany do walidacji MMP na zgodność z wymaganiami FAR. W przypadku stwierdzenia niezgodności prowadzący instalację zobowiązany jest do aktualizacji MMP i powiązanego zestawu danych.

Uwzględniając powyższe rozważania, na poniższym rysunku przedstawiono główne działania, które należy przeprowadzić podczas weryfikacji. Działania te są ze sobą powiązane i współzależne. Oznacza to, że ustalenia podczas procesu weryfikacji mogą spowodować konieczność ponownego rozpatrzenia jednego lub większej liczby działań podjętych wcześniej w procesie weryfikacji, a następnie dostosowania tych działań.

Rysunek 2 – Cykl weryfikacji

6.1.1 Zobowiązania poprzedzające zawarcie umowy

Zgodnie z AVR weryfikator analizuje, w oparciu o dokumenty dostarczone przez prowadzącego instalację, czy jest w stanie przeprowadzić działania weryfikacyjne dla tej instalacji. W tym celu weryfikator musi zdecydować, między innymi, czy posiada niezbędną akredytację dla odpowiednich zakresów działań; oraz czy posiada

kompetencje, personel i zasoby do utworzenia zespołu weryfikacyjnego odpowiedniego dla tej instalacji.

Ponadto weryfikator określa czas potrzebny do przeprowadzenia działań weryfikacyjnych. Weryfikator powinien zapewnić, aby zakres działań weryfikacyjnych oraz czas przydzielony w umowie były zgodne ze zidentyfikowanym ryzykiem weryfikacyjnymi. Niewystarczający czas wpisany w umowie nie może być wykorzystany do zmniejszenia ilości pracy potrzebnej do zadowalającego zakończenia weryfikacji zgodnie ze zidentyfikowanym ryzykiem. Przy określaniu czasu potrzebnego na przeprowadzenie działań weryfikacyjnych weryfikator bierze pod uwagę m.in. złożoność instalacji, liczbę i rodzaj odpowiednich wskaźników emisyjności, a także złożoność poszczególnych podinstalacji. Weryfikator oceni również, czy dokumentacja przedstawiona przez prowadzącego instalację jest wystarczająca do sporządzenia oferty oraz czy ryzyko biznesowe związane z weryfikacją może być zminimalizowane poprzez opracowanie odpowiedniego podejścia weryfikacyjnego.

Dokumenty przedstawione przez prowadzącego instalację obejmują co najmniej:

- MMP (łącznie z dowodem potwierdzającym zatwierdzenie przez organ właściwy, jeśli dotyczy);
- posiadane zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych wraz z zatwierdzonym planem monitorowania;
- opis instalacji (w tym prosty schemat instalacji, zapewniający lepsze zrozumienie), jeśli nie jest to zawarte w jednym z powyższych dokumentów;
- zweryfikowane roczne raporty na temat wielkości emisji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji (w przypadku gdy są to oddzielne dokumenty) dla lat bazowych oraz komentarz na temat wszelkich korekt wprowadzonych do odpowiednich danych po przesłaniu zweryfikowanego raportu do organu właściwego;
- zweryfikowany raport dotyczący danych podstawowych FAR za poprzedni okres alokacji (nie dotyczy pierwszego raportu dotyczącego danych podstawowych w 2019 r.);
- raport dotyczący danych podstawowych FAR (w formacie stosowanym w państwie członkowskim, w którym znajduje się instalacja);

W zależności od terminu zawarcia umowy²³ raport dotyczący danych podstawowych FAR lub ostatni zweryfikowany roczny raport na temat wielkości emisji mogą nie być dostępne na etapie poprzedzającym zawarcie umowy. W takich sytuacjach weryfikator może wykorzystywać raporty dotyczące danych podstawowych z poprzedniego cyklu przydziału oraz zweryfikowane roczne raporty na temat wielkości emisji z poprzednich lat. Po udostępnieniu raportów z bieżącego okresu weryfikator będzie musiał ponownie ocenić informacje, aby upewnić się, że zakontraktowany czas i plan

²³W praktyce, umowy będą prawdopodobnie negocjowane na długo przed końcem roku na potrzeby cykli raportowych, dlatego – realnie – przegląd kopii raportu dotyczącego danych podstawowych może nie być możliwe (nawet w wersji roboczej) w momencie, gdy przeprowadzana jest wstępna ocena przed podpisaniem umowy; a czekanie z negocjowaniem umowy do momentu udostępnienia projektu raportu może oznaczać, że prowadzący instalację może nie zdążyć z zawarciem umowy z weryfikatorem na czas, przed upływem terminu składania wniosków.

weryfikacji są nadal odpowiednie.

W trakcie etapu poprzedzającego zawarcie umowy weryfikator podpisuje umowę z prowadzącym instalację. Artykuł 9 AVR i EA 6/03 zawierają wymogi dotyczące uwzględnienia określonych warunków w umowie. Jednym z kluczowych aspektów umowy jest przydzielenie czasu realizacji. Czas realizacji zlecenia nie może być liczbą stałą; jeśli podczas szczegółowej weryfikacji weryfikator uzna, że potrzebny jest dodatkowy czas, aby właściwie przeprowadzić niezbędne działania, czas realizacji początkowo podany w ofercie musi zostać odpowiednio dostosowany. W związku z tym umowa musi przewidywać możliwość doliczenia dodatkowego czasu. Więcej informacji można znaleźć w KGN II.12 w sprawie przydzielania czasu.

6.1.2 Analiza strategiczna

Zgodnie z art. 11 AVR weryfikator ocenia, w oparciu o informacje dostarczone przez prowadzącego instalację, charakter, skalę i złożoność zadań weryfikacyjnych, które należy przeprowadzić. Zrozumie on, w jaki sposób prowadzący instalację zebrał i określił dane dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień (oraz w stosownym przypadku dane dotyczące wskaźników emisyjności/benchmarków), które mają być zweryfikowane. Informacje, będą obejmować nie tylko dokumenty wymienione powyżej, ale także inne istotne informacje, w tym:

- Zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych i inne zezwolenia środowiskowe, które dają wgląd w proces produkcji;
- Kopie procedur powiązanych z planem metodyki monitorowania np.:
 - Zarządzania przydzielaniem obowiązków w zakresie monitorowania i raportowania w ramach instalacji;
 - Regularnej oceny planu metodyki monitorowania pod względem jego odpowiedniości i skuteczności monitorowania
 - Rejestrowania kodów NACE i PRODCOM oraz produktów wytworzonych przez każdą podinstalację;
 - Rejestrowania zmian planu metodyki monitorowania MMP;
- Działania związane z przepływem danych i działania kontrolne w celu zapewnienia, że dane nie zawierają anomalii, w tym w odniesieniu do:
 - wewnętrznego przeglądu i walidacji danych;
 - korekt i działań naprawczych;
 - zapewnienia jakości systemów IT i systemów pomiarowych;
 - kontroli procesów zleczanych na zewnątrz;
 - kontroli prowadzonych rejestrów i dokumentacji;
- Ocena ryzyka prowadzącego instalację;
- Wszelkie inne istotne informacje, które umożliwią weryfikatorowi zrozumienie działań przeprowadzanych w instalacji.

Analizując informacje, weryfikator w szczególności przyjrzy się złożoności obliczeń dla

poszczególnych podinstalacji oraz sposobowi, w jaki zagregowane dane są dzielone na podinstalacje, zastosowanemu wskaźnikowi emisyjności (benchmarkowi), szczegółowym informacjom na temat metody obliczeniowej itp. podanych w MMP oraz powiązaniem działaniami w zakresie przepływu danych i kontroli wewnętrznej.

Ponadto, w przypadku gdy MMP określa inne kontrole wewnętrzne danych, które podlegały kontroli zgodnie z planem monitorowania emisji (MP) w związku z wcześniejszą roczną sprawozdawczością i weryfikacją, weryfikator musi ustalić, dlaczego działania kontrole są różne i czy ma to wpływ na jakiegokolwiek dane, które wcześniej były zweryfikowane.

W przypadku, gdy weryfikator w poprzednich latach przeprowadził weryfikację odpowiednich rocznych raportów emisji lub rocznych danych dotyczących działalności dla tej samej instalacji, weryfikator oceni, w ramach analizy strategicznej, jakie dowody i dane już posiada w wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, dla lat sprawozdawczych okresu odniesienia, w celu zapewnienia sprawnego przebiegu weryfikacji historycznych danych podstawowych. Przykładowo, niektóre dane dotyczące podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie czy podinstalacji wytwarzających emisje procesowe prawdopodobnie zostały już ocenione podczas weryfikacji rocznych wielkości emisji (np. Ilości paliw / materiałów, NCV itp.); sprawdzono powiązane urządzenia pomiarowe, a stan techniczny urządzeń itp. zostanie sprawdzony podczas corocznych wizyt na miejscu. W takich przypadkach weryfikator powinien rozważyć, w jakim stopniu te wcześniejsze weryfikacje obejmują dane zweryfikowane dla obecnego okresu bazowego oraz czy zakres (-y) wcześniejszych weryfikacji pokrywa (-ją) się z bieżącą weryfikacją.

6.1.3 Analiza ryzyka

Weryfikator musi ocenić ryzyko wystąpienia nieprawidłowości, nieprzestrzegania przepisów, niezgodności z planem metodyki monitorowania oraz ich istotnego wpływu na zgłaszane dane. Wynik analizy ryzyka wskaże, w jaki sposób i w jakim zakresie działania weryfikacyjne powinny być projektowane, planowane i wdrażane. Analiza ryzyka koncentruje się na identyfikacji i ocenie dwóch rodzajów ryzyka, tj. ryzyka nieodłącznego²⁴ oraz ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej²⁵. Razem z ryzykiem niewykrycia, powyższe ryzyka tworzą całkowite ryzyko weryfikacyjne: tj. ryzyko, że weryfikator przedstawi niewłaściwe wnioski z weryfikacji. Więcej informacji

²⁴ Ryzyko nieodłączne jest powiązane z działaniami w zakresie przepływu danych prowadzącego instalację, zakładając że nie wprowadzono powiązanych działań kontrolnych do minimalizacji tego ryzyka, oraz bez uwzględniania środowiska kontroli prowadzącego instalację. Przykłady ryzyka nieodłącznego uwzględniają: częste ręczne wprowadzanie i przekazywanie danych; złożone systemy zarządzania danymi do zbierania i wyznaczania ilości produktów lub danych o emisjach, wiele podinstalacji, złożoność i liczba źródeł emisji i wykorzystywanych paliw – zwłaszcza gdy dotyczą one więcej niż jednej podinstalacji, awarii, przestojów lub zmian w procesie produkcji itp.

²⁵ Ryzyko zawodności systemów kontroli wewnętrznej jest związane z wewnętrznym środowiskiem kontroli prowadzącego instalację oraz możliwością, że kontrole wewnętrzne zawiodą lub ulegną awarii. Przykłady ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej uwzględniają: zautomatyzowane kontrole w systemie informatycznym, których brakuje lub nie działają prawidłowo, brak kalibracji sprzętu pomiarowego, wewnętrzne przeglądy danych i sprawdzanie ręcznego przenoszenia danych i sprawdzanie ręcznych transferów danych, które nie są przeprowadzane albo nie są przeprowadzane zgodnie z wymaganiami wynikającymi z poziomu związanego ryzyka nieodłącznego.

na ten temat można znaleźć w wytycznych dotyczących analizy ryzyka (AVR KGD II.2).

Zgodnie z AVR weryfikator ocenia prawdopodobne ryzyko nieodłączne, ryzyko zawodności systemów kontroli wewnętrznej oraz ryzyko niewykrycia, opierając się na wynikach analizy ryzyka. Dodatkowo, weryfikator oceni ryzyko weryfikacyjne związane z:

- poleganiem na dowodach uzyskanych podczas wcześniejszych wywiadów i inspekcji na miejscu itp. (gdy dotyczą) w celu ustalenia, czy konieczne są dodatkowe wizyty do zgromadzenia dowodów; oraz
- poleganiem na dowodach dostarczonych przez zewnętrznych audytorów, takich jak audytorzy finansowi w odniesieniu do informacji o produktach.

Analiza ryzyka jest procesem iteracyjnym i musi być zaktualizowana, jeśli szczegółowe działania weryfikacyjne podczas analizy procesu wykażą, że ryzyko jest wyższe lub niższe niż początkowo oceniono. W takim przypadku plan weryfikacji również musi zostać zaktualizowany.

6.1.4 Plan weryfikacji

Analiza ryzyka określi, w jaki sposób weryfikator sporządzi plan weryfikacji, który składa się z trzech elementów:

- program weryfikacji²⁶ opisujący charakter i zakres działań weryfikacyjnych, a także określający czas i sposób przeprowadzenia takich działań. Obejmuje to również planowanie wszystkich działań. Zgodnie z art. 26 AVR uzasadnienie wyłączenia działań, w oparciu o analizę ryzyka weryfikatora, powinno być w pełni udokumentowane w wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji;
- plan badań określający zakres i metody badania działań kontrolnych, a także procedur odnoszących się do działań kontrolnych;
- plan wyboru próby kontrolnej określający zakres i metody pobierania próbek danych w odniesieniu do punktów danych stanowiących podstawę zagregowanych danych; oraz testy, które należy wykonać na próbce danych.

Proszę zapoznać się z wytycznymi dotyczącymi analizy ryzyka (AVR KGD II.2) na temat wpływu analizy ryzyka na ustalenie planu weryfikacji.

6.1.5 Analiza procesu (szczegółowa weryfikacja)

Celem tego etapu weryfikacji jest zebranie i udokumentowanie szczegółowych dowodów, na podstawie których weryfikator może oprzeć swoją opinię weryfikacyjną. Podczas analizy procesu weryfikator musi wdrożyć plan weryfikacji. Na tym etapie weryfikator:

- oceni wdrożenie MMP: ocena działań w zakresie przepływu danych, działań i procedur kontrolnych, jak również sprawdzenie granic podinstalacji i

²⁶ Program weryfikacji nie jest jedynie programem wizyty na miejscu, ale powinien zapewniać wystarczającą szczegółowość zaplanowanych testów i działań, aby poinformować członków zespołu, jakie działania należy wykonać.

stosowanej metodyki monitorowania.

- w stosownych przypadkach²⁷, oceni MMP na zgodność z wymogami FAR w celu potwierdzenia, że MMP jest zgodny z wymogami;
- przeprowadzi badania danych merytorycznych obejmujące weryfikację danych, procedury analityczne i sprawdzenie metodyki monitorowania/metodyki zbierania danych;

Weryfikator użyje różnych technik i metod do przeprowadzenia tej kontroli: np. przeprowadzanie wywiadów, obserwowanie, w jaki sposób prowadzący instalację stosują działania kontrolne, szczegółowe badanie danych włącznie z ich prześledzeniem wstecz do pierwotnego źródła (źródła) danych itp. Więcej informacji na ten temat zawiera AVR EGD I i AVR.

KGN II.3 na temat analizy procesu. Sekcja 7 niniejszego dokumentu zawiera więcej informacji na temat szczegółowych kontroli, które weryfikator przeprowadzi w odniesieniu do danych istotnych dla bezpłatnego przydziału. Kluczowym aspektem jest to, że jeśli MMP nie został zatwierdzony przez CA, weryfikator sprawdzi MMP na zgodność z FAR. Oznacza to, że weryfikator dokładnie oceni, czy:

- granice podinstalacji są wyznaczone zgodnie z FAR oraz są zgodne z granicami całej instalacji (tj. z zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych);
- dane wchodzące w zakres zastosowanego benchmarku (benchmarków) są przypisane do podinstalacji w taki sposób, żeby nie dochodziło do pominięcia czy podwójnego liczenia;
- metodyki zbierania i gromadzenia danych są stosowane zgodnie z FAR;
- stosowana jest najwyższa możliwa do osiągnięcia dokładność i prawidłowa hierarchia dokładności;
- metodyki uzupełniania luk w danych są stosowane prawidłowo i zgodnie z FAR;
- działania i procedury dotyczące przepływu danych są ustalone, wdrażane, dokumentowane i utrzymywane prawidłowo zgodnie z FAR.

W przypadku zatwierdzenia MMP przez CA, weryfikator użyje zatwierdzonego MMP jako punktu wyjścia do planowania swoich działań. W przypadku gdy MMP nie podlega zatwierdzeniu przez CA, weryfikator oceni MMP pod kątem wymogów FAR jako punktu wyjścia do planowania swoich działań. Więcej informacji znajduje się w sekcji 6.2.

W niektórych przypadkach zestawy danych mogą być zbyt obszerne, aby przetestować je wszystkie. Jeśli jest to uzasadnione analizą ryzyka weryfikatora, weryfikator może zastosować próbkowanie do danych lub działań kontrolnych, aby skupić uwagę na istotnych aspektach. Proszę zapoznać się z AVR KGN II.4 w sprawie zasad mających zastosowanie do próbkowania.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzegania przepisów, weryfikator odpowiednio dostosuje analizy strategiczne i analizy ryzyka oraz plan weryfikacji.

²⁷ T.j. gdy MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, a zatem nie został zatwierdzony przed przedłożeniem raportu dotyczącego danych podstawowych.

6.1.6 Wizyty w obiekcie

Zgodnie z art. 21 i 31 AVR, wizyty w obiektach są wymagane w procesie weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych. Celem wizyty w obiekcie jest zgromadzenie wystarczających dowodów do stwierdzenia z wystarczającym poziomem pewności że raport prowadzącego instalację jest wolny od istotnych nieprawidłowości. Działania podejmowane w trakcie wizyty w obiekcie obejmują:

- przeprowadzanie wywiadów z pracownikami, przeglądanie dokumentów i ocean działania procedur prowadzącego instalację w praktyce;
- sprawdzanie granic instalacji i podinstalacji, przepływu danych oraz ocena kompletności strumieni materiałowych i źródeł emisji;
- bezpośrednie sprawdzenia działań kontrolnych i ocenę stosowania procedur wymienionych w zatwierdzonym MMP;
- uzyskanie fizycznych dowodów na podstawie oceny sprzętu pomiarowego, systemów monitorowania i procesów²⁸.

Analiza ryzyka weryfikatora określi, czy i kiedy przeprowadzić wizyty w dodatkowych obiektach.

Jednym z aspektów, które należy wziąć pod uwagę podczas weryfikacji danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe - oraz niektórych elementów podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple – jest to, że dane dotyczące okresu odniesienia zostały, w niektórych przypadkach, już zweryfikowane podczas weryfikacji rocznych emisji. Jeżeli podinstalacja obejmuje całą lub znaczną część instalacji, np. offshore installations, i wszystkie dane zostały zweryfikowane przez tego samego weryfikatora podczas weryfikacji rocznej emisji, może nie być konieczne przeprowadzenie dalszych wizyt na miejscu, jeżeli jest to uzasadnione analizą ryzyka weryfikatora, a cała odpowiednia dokumentacja może być sprawdzona w centralnej lokalizacji. Nie oznacza to rezygnacji z wizyty w obiekcie. W przypadku, gdy podczas corocznej weryfikacji emisji przeprowadzono wizytę w obiekcie, nadal wymagana jest wizyta w centralnej lokalizacji, gdzie można uzyskać dostęp do całej dokumentacji i danych. Weryfikator musi zwrócić szczególną uwagę na to, czy:

- zakres (-y) weryfikacji historycznych danych dotyczących emisji na potrzeby rocznych raportów w przeszłości obejmuje ten sam zakres (-y), co w przypadku weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych;
- dane dotyczące bezpłatnych uprawnień, które mają być zweryfikowane, metodyki i granice instalacji, a także działania związane z przepływem danych, działania kontrolne i procedury zostały ocenione podczas weryfikacji rocznej emisji.

Jeśli zakresy te nie pokrywają się, a nie wszystkie odpowiednie dane zostały zweryfikowane wcześniej, konieczne będą dodatkowe wizyty.

²⁸ Należy zauważyć, że ważny jest rodzaj i stan systemów kontroli i przyrządów pomiarowych używanych w czasie gromadzenia danych. Zatem kontrole systemów czy przyrządów pomiarowych itp. podczas wizyty na miejscu muszą uwzględniać historyczny charakter danych podstawowych w pierwszym cyklu zbierania danych; inspekcja istniejących systemów kontroli i przyrządów pomiarowych może nie być odpowiednia dla zbioru danych.

6.1.7 Postępowanie w przypadku nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzegania przepisów

Weryfikator musi poinformować, w odpowiednim terminie, czy stwierdził nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzeganie przepisów.

Nieprawidłowości	Pominięcie, podanie wprowadzających w błąd lub błędnych danych w raporcie dotyczącym danych podstawowych. Nie uwzględnia to niepewności dopuszczalnej w ramach FAR.
Niezgodności	Każde działanie lub zaniechanie działania sprzeczne z planem metodyki monitorowania. Przykłady niezgodności obejmują niestosowanie metodyki do prawidłowego obliczania danych podstawowych. Jeśli niezgodność prowadzi do błędu, błędnego przedstawienia lub pominięcia w przekazywanych danych, powinno być to również uznane za nieprawidłowość.
Nieprzestrzeganie przepisów	Każde działanie lub zaniechanie działania sprzeczne z FAR lub innymi odpowiednimi przepisami. Należy tu uwzględnić prawodawstwo krajowe. W niektórych przypadkach niezgodności mogą stanowić również nieprzestrzeganie przepisów FAR.

Prowadzący instalację jest zobowiązany do poprawy wszystkich nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzegania przepisów, zidentyfikowanych przez weryfikatora. Można to zrobić, na przykład, poprawiając dane w raporcie na temat danych podstawowych, aktualizując MMP jeśli to konieczne czy uzupełniając braki w planie metodyki monitorowania itp.

W przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów, przez weryfikatora, gdy MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, prowadzący instalację musi zmienić MMP, tak aby był zgodny z FAR.

Jeżeli weryfikator wykrył nieprzestrzeganie przepisów, a MMP podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, prowadzący instalację musi powiadomić o tym organ właściwy. Pod warunkiem zatwierdzenia przez organ właściwy prowadzący instalację jest zobowiązany do usunięcia przypadków nieprzestrzegania przepisów, a weryfikator odnotuje wszelkie pozostałe przypadki nieprzestrzegania przepisów w swoim sprawozdaniu.

Poprawione nieprawidłowości, niezgodności i przypadki nieprzestrzegania przepisów muszą być udokumentowane w wewnętrznej dokumentacji weryfikacji.

Jeśli nieprawidłowości, niezgodności i przypadki nieprzestrzegania przepisów nie zostaną skorygowane, weryfikator musi ocenić ich istotny wpływ na zgłaszane dane. Patrz sekcja 6.4.2.

Weryfikator podejmie dodatkowe działania, jeśli zostaną zidentyfikowane luki w danych (patrz sekcja 7.3).

6.1.8 Wnioski na temat ustaleń z weryfikacji

Po zakończeniu weryfikacji, uwzględniając wszystkie dowody zebrane podczas weryfikacji, weryfikator jest zobowiązany do przeprowadzenia działań wymienionych w art. 24 AVR. Kluczowym aspektem tego kroku jest to, że weryfikator musi upewnić się, że zebrał wystarczające dowody na poparcie wniosków z weryfikacji. Więcej informacji znajduje się w sekcji 3.2.10 AVR EGD I.

Po dokonaniu oceny dowodów i przed zakończeniem weryfikacji, dobrą praktyką weryfikatora jest uzyskanie od kierownictwa wyższego szczebla instalacji, podpisanej „Deklaracji zarządczej”, w której kierownictwo potwierdza, że przekazano wszystkie informacje i dowody, niezbędne weryfikatorowi do zakończenia swojej pracy. Deklaracja ta mogłaby również potwierdzić na piśmie wszelkie uzasadnienia odstępstw od stosowania wymogów FAR itp. (na przykład w odniesieniu do zastosowania wymogów dotyczących najwyższej dokładności danych).

Takie „Deklaracje zarządcze” zapewniają wsparcie weryfikatorom w zarządzaniu ryzykiem weryfikacyjnym i potencjalnymi zobowiązaniami. Przykład takiej deklaracji zarządzania znajduje się w załączniku 4. Należy zauważyć, że taka deklaracja nie zwalnia weryfikatora z przeprowadzania szczegółowych kontroli danych i zgodności z MMP i FAR; ani nie zwalnia weryfikatora z wymogu dalszych kontroli czy nakładania sankcji (jeśli dotyczy) przez krajową jednostkę akredytacyjną.

Niezależny przegląd

Przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji, wewnętrzna dokumentacja z weryfikacji oraz sprawozdanie z weryfikacji muszą przejść niezależny przegląd. W celu uzyskania dalszych informacji patrz sekcja 3.2.11 of AVR EGD I.

Wewnętrzna dokumentacja weryfikacji

Weryfikator musi sporządzić wewnętrzną dokumentację z weryfikacji, aby pozostawić pełną ścieżkę ocen i decyzji, które umożliwiły weryfikatorowi uzyskanie opinii z weryfikacji z wystarczającą pewnością. Wszystkie stosowne dokumenty i wszystkie wyniki poprzednich etapów weryfikacji są zawarte w wewnętrznej dokumentacji weryfikacji. Patrz sekcja 3.2.12 AVR EGD I.

Sprawozdanie z weryfikacji

Zgodnie z artykułem 27 AVR weryfikator powinien wydać prowadzącemu instalację sprawozdanie z weryfikacji uwzględniające ostateczne wnioski z weryfikacji. Patrz sekcja 6.5.

6.2 Zakres weryfikacji

Indywidualnie dla każdego raportu dotyczącego danych, przedłożonego przez prowadzącego instalację, weryfikator jest zobowiązany wydać opinię – opierając się o wystarczającą pewność - że przekazane dane podstawowe są wolne od istotnych nieprawidłowości²⁹. Prace te są prowadzone na podstawie art. 6, 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 AVR, co oznacza, że zweryfikowany raport dotyczący danych podstawowych lub raport

²⁹ „Istotna nieprawidłowość” oznacza nieprawidłowość, która, zdaniem weryfikatora, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami przekracza poziom istotności lub może mieć wpływ na sposób rozpatrzenia raportu prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego przez właściwy organ.

dotyczący danych dla nowych instalacji musi być wiarygodny - wiernie reprezentuje rzeczywistość. Weryfikatorzy muszą planować i realizować prace z zachowaniem profesjonalnego sceptycyzmu, w interesie publicznym i niezależnie od innych stron uwzględnionych w procesie FAR.

Zakres weryfikacji jest definiowany przez zadania, które weryfikator musi wykonać, aby osiągnąć cel weryfikacji: tj. zapewnić, by dane do przydziału bezpłatnych uprawnień były monitorowane zgodnie z FAR oraz że zgłaszane dane podstawowe i dane alokacji są wiarygodne i prawidłowe. Zgodnie z art. 7 ust. 4 AVR weryfikator musi ocenić, czy:

- Raport dotyczący danych podstawowych jest kompletny i spełnia wymogi załącznika IV FAR;
- Prowadzący instalację działań zgodnie z wymogami MMP zatwierdzonymi przez organ właściwy (jeśli dotyczy) lub prowadzący instalację działań zgodnie z FAR w sytuacjach, gdy zatwierdzenie przez organ właściwy nie jest wymagane dla MMP³⁰;
- Dane w raporcie dotyczącym danych podstawowych są wolne od istotnych nieprawidłowości. Aby weryfikator mógł to stwierdzić, musi uzyskać jasne i obiektywne dowody od prowadzącego instalację na poparcie danych, które mają być zgłoszone. Aby uzyskać dowody potrzebne do osiągnięcia wystarczającego poziomu pewności i dokonać oceny istotnej poprawności danych i powiązanych informacji, weryfikator wykorzysta procedury analityczne, przeprowadzi weryfikację danych i oceni wdrożenie metodyki monitorowania zgodnie z artykułami AVR 15, 16 i 17. Progi istotności dla określonych elementów danych podstawowych i danych dotyczących benchmarków podano w art. 23 ust. 4 AVR, a wyjaśnienie zastosowania analizy istotności w ramach FAR podano w sekcji 6.4.2;
- Można uzyskać informacje dotyczące prowadzonych przez prowadzącego instalację działań w zakresie przepływu danych, jego systemu kontroli i powiązanych procedur mających na celu doskonalenie monitorowania i sprawozdawczości. Ta aktywność jest silnie związana z art. 27 ust. 3 lit. p) i art. 30 AVR. Weryfikator ma obowiązek rozważyć i ocenić, czy istnieją obszary do doskonalenia w procesie monitorowania i raportowania prowadzącego instalację z zamiarem poprawy rygoru, solidności i jakości zgłaszanych danych. Dotyczy to w szczególności działań związanych z przepływem danych, oceny ryzyka prowadzącego instalację, działań kontrolnych, oceny systemu kontroli i procedur wymienionych w MMP. Jeśli istnieją obszary wymagające poprawy, weryfikator musi zawrzeć zalecenie poprawy w sprawozdaniu z weryfikacji³¹.

Jednym z najważniejszych zadań prowadzącego instalację jest opracowanie metodyki kompilacji istniejących dostępnych danych - uzupełnionych (konserwatywnymi)

³⁰Patrz sekcja 2.2 dotycząca zatwierdzania MMP w odniesieniu do terminu składania wniosku o przydział bezpłatnych uprawnień.

³¹Jednakże, chociaż weryfikator powinien zidentyfikować słabe punkty działań kontrolnych jako część zaleceń dotyczących udoskonalień oraz poinformować prowadzącego instalację, dlaczego jest to uchybienie, weryfikator nie może w żaden sposób komunikować, w jaki sposób prowadzący instalację powinien rozwiązać słabość, ponieważ spowodowałoby to umieszczenie weryfikatora w roli konsultanta co stanowi zagrożenie jego niezależności.

założeniami i szacunkami, jeśli to konieczne - do określenia historycznych danych podstawowych i przypisania tych danych do podinstalacji. Celem jest wykorzystanie tylko „źródeł danych o najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności”. Oznacza to, że gdy prowadzący instalację może wybrać kilka źródeł tego samego zestawu danych historycznych, prowadzący instalację musi wybrać dane o najwyższej dokładności i dołączyć dane z innych źródeł w celu potwierdzenia. Istota tego procesu kompilacji danych musi być udokumentowana w MMP z uzasadnieniem, dlaczego wybrane dane są uważane za „najwyższej dokładności” (zob. sekcja 2.3 dotycząca zbiorów danych historycznych i przyszłościowych).

Ocena MMP przez weryfikatora jest zatem kluczowym aspektem weryfikacji. Jak przedstawiono powyżej, zakres oceny różni się w sytuacji, w której MMP został zatwierdzony przez organ właściwy w porównaniu z sytuacją w pierwszym cyklu, w którym MMP może nie podlegać zatwierdzeniu przez organ właściwy. Różnice odnoszące się do sprawdzenia MMP podsumowano w poniższej tabeli.

MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, a weryfikator:	MMP podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, a weryfikator:
<ul style="list-style-type: none"> • Weryfikator sprawdzi, podczas analizy strategicznej, czy MMP który ma być zatwierdzony (ang. validated) jest poprawną wersją. 	<ul style="list-style-type: none"> • Weryfikator sprawdza w analizie strategicznej, czy MMP jest najnowszą wersją zatwierdzoną przez organ właściwy, czy nastąpiły zmiany w MMP w okresie (okresach) sprawozdawczym, czy zmiany te były istotne, a jeśli tak, czy zostały zatwierdzone przez organ właściwy. Więcej informacji na temat istotnych zmian można znaleźć w GD5 na temat monitorowania i raportowania w odniesieniu do zasad bezpłatnych przydziałów uprawnień. • Oceniając wdrażanie MMP, weryfikator sprawdza również korespondencję z organem właściwym dotyczącą zatwierdzenia MMP.

<ul style="list-style-type: none"> • Weryfikator zatwierdza (sprawdza) MMP na zgodność z FAR by potwierdzić, że jest kompletny i zgodny z zasadami. • Weryfikator ocenia poprawność metodyki i adekwatność źródeł danych wykorzystywanych do określenia historycznych danych podstawowych (tj. czy są to najdokładniejsze dostępne dane). Weryfikator ocenia uzasadnienie prowadzącego instalację dla wybranych źródeł danych (na podstawie FAR) pod kątem zasadności. • Weryfikator sprawdzi czy elementy MMP są współmierne do złożoności instalacji. • Weryfikator sprawdza implementację różnych elementów MMP i ocenia, czy rzeczywista sytuacja dla każdej podinstalacji odzwierciedla to, co zostało zapisane w MMP. 	<ul style="list-style-type: none"> • W trakcie zatwierdzania organ właściwy musi sprawdzić czy MMP jest zgodny z FAR. • Weryfikator użyje zatwierdzonego MMP jako punktu startowego do oceny dokładności danych. • Weryfikator sprawdza implementację różnych elementów MMP i ocenia czy rzeczywista sytuacja dla każdej podinstalacji odzwierciedla to, co jest zatwierdzone w MMP. • W pewnym stopniu weryfikator przeprowadzi kontrole krzyżowe pomiędzy MMP i FAR: oceni granice podinstalacji, sprawdzi odpowiedniość oraz wdrożenie działań kontrolnych i procedur itp.
<ul style="list-style-type: none"> • Gdy weryfikator stwierdzi nieprzestrzeganie przepisów, informuje o tym prowadzącego instalację. Prowadzący instalację musi zaktualizować MMP, aby był zgodny z FAR. 	<ul style="list-style-type: none"> • Gdy weryfikator zidentyfikuje nieprzestrzeganie przepisów, informuje o tym prowadzącego instalację. Prowadzący instalację jest zobowiązany do powiadomienia organu właściwego i skorygowania tego nieprzestrzegania w uzgodnieniu z organem właściwym (np. zaktualizowania MMP i uzyskania zatwierdzenia przez organ właściwy).
<ul style="list-style-type: none"> • Poprawione przypadki nieprzestrzegania przepisów i działania podjęte w celu ich skorygowania zostaną udokumentowane w wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Poprawione przypadki nieprzestrzegania przepisów i działania podjęte w celu ich skorygowania zostaną udokumentowane w wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji.
<ul style="list-style-type: none"> • Dla przypadków nieprzestrzegania przepisów, które nie zostały poprawione, weryfikator oceni ich istotny wpływ na zgłaszane dane. • Nieprzestrzeganie przepisów, które nie zostało poprawione przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji prowadzącemu instalację, muszą być wymienione w sprawozdaniu z weryfikacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dla przypadków nieprzestrzegania przepisów, które nie zostały poprawione, weryfikator oceni ich istotny wpływ na zgłaszane dane. • Nieprzestrzeganie przepisów, które nie zostało poprawione przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji prowadzącemu instalację, muszą być wymienione w sprawozdaniu z weryfikacji.

W obydwu sytuacjach, opisanych w tabeli powyżej, weryfikator:

- oceni, czy podinstalacje i ich granice są prawidłowo zdefiniowane.
- sprawdzi, czy przedstawiona metodyka jest przejrzysta i pozwala na pełne ścieżki audytu od pierwotnych źródeł danych do ostatecznych liczb w raporcie dotyczącym danych podstawowych FAR.

- sprawdzi kompletność MMP, upewniając się, że nie wystąpiły luki ani podwójne liczenie.
- sprawdzi, czy działania i procedury kontrolne są odpowiednio ustanowione, wdrożone, udokumentowane i utrzymane oraz czy są one skuteczne w ograniczaniu ryzyka. Sprawdzenie procedur i działań kontrolnych przez weryfikatora, odbywa się w podobny sposób, jak w przypadku weryfikacji emisji rocznych. Więcej informacji na temat sprawdzania działań i procedur kontrolnych znajduje się w AVR KGN II.3 na temat analizy procesu.

6.3 Ocena danych

Podczas analizy procesu weryfikator przeprowadzi szczegółową weryfikację danych i sprawdzi wdrożenie przyjętej metodyki zbierania danych i monitorowania. Opiera się to na planie weryfikacji oraz wynikach analizy strategicznej i analizy ryzyka. Oprócz kontroli odnoszących się do danych określonych w załączniku IV FAR i wymogów art. 10 ust. 5 FAR, weryfikator dokładnie sprawdzi elementy wymienione poniżej. Kontrole te będą wykonywane niezależnie od tego, czy MMP podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy czy też nie i będą stanowić część planu weryfikacji:

- Sprawdź, czy wszystkie dane dotyczące emisji, czynników produkcji, produktów i przepływów energii są prawidłowo przypisane do podinstalacji zgodnie z granicami systemowymi. Kontrole danych weryfikatora obejmują również na przykład:
 - Sprawdza, czy suma rocznych zweryfikowanych emisji przypisanych poszczególnym podinstalacjom, zgodnie z załącznikiem IV (2) (2) odpowiada całkowitej zweryfikowanej emisji w danym roku; Jeśli te dane nie są zgodne, weryfikator powinien sprawdzić, czy:
 - istnieją emisje związane z działaniami w instalacji, które nie kwalifikują się do bezpłatnego przydziału. Sekcja 4.2 wytycznych nr. 5 zawiera dalsze informacje na temat działań niekwalifikujących się do przydziału (patrz także Tabela 3 poniżej);
 - wszelkie korekty, dokonane później przez prowadzącego instalację w odpowiednim zweryfikowanym raporcie są uzasadnione³²;
 - dodatkowe emisje przypisano podinstalacjom, które nie są zgłaszane w rocznych raportach na temat wielkości emisji, takich jak „wewnętrzne strumienie materiałów wsadowych”³³ lub emisje równoważne importowanemu ciepłu mierzalnemu; oraz że te dodatkowe emisje są obliczane prawidłowo bez luk w danych czy podwójnego liczenia;

³² Weryfikator powinien sprawdzić czy pracuje z najbardziej aktualną wersją rocznego raportu na temat wielkości emisji (ang. AER), ponieważ istnieje możliwość, że kolejna zmiana została zgłoszona do organu właściwego, ale nie była wymagana ponowna weryfikacja AER.

³³ Patrz sekcja 4.2 Dokumentu z wytycznymi nr 5.

- odpowiednie korekty dotyczące wprowadzania i wyprowadzania gazów odlotowych zostały poprawnie obliczone (patrz sekcja 4.3 i 7.3 dokumentu z wytycznymi nr 5).
- Potwierdzenie, że w przypadku gdy prowadzący instalacje zwykle zgłasza roczne emisje stosując współczynnik emisji odnoszący się do masy; NCV wykorzystywany do sprawozdania energii w raporcie dotyczącym danych podstawowych jest ustalany zgodnie z wymogiem raportowania NCV w warunkach standardowych.³⁴
- Sprawdzi czy dane są kompletne oraz czy wystąpiły luki w danych lub podwójne liczenie;
- Sprawdzi czy poziomy działalności dla benchmarków produktowych oparte są na poprawnym zastosowaniu definicji produktów, wymienionych w Załączniku I do FAR;
- Sprawdzi czy poziomy działalności dla podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe, podinstalacji sieci ciepłowniczej; podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie oraz podinstalacji wytwarzających emisje procesowe zostały prawidłowo przypisane zgodnie z wytworzonymi produktami oraz zgodnie z decyzją Komisji (UE) 2019 / XXX [tzw. Carbon Leakage List];
 - W ramach tych kontroli należy potwierdzić, że kody NACE/PRODCOM zadeklarowane w raporcie dotyczącym danych podstawowych, są zgodne z innymi dowodami potwierdzającymi zadeklarowane kody przedstawionymi przez prowadzącego instalację; lub że istnieje uzasadniony powód zmiany zadeklarowanego kodu.

Tabela 3 – Działania niekwalifikujące się do bezpłatnych przydziałów.

Sekcja 4.2 dokumentu z wytycznymi nr 5 do FAR wskazuje działania niekwalifikujące się do bezpłatnego przydziału, a szczególnie zwraca uwagę na następujące kwestie:

“... po dokonaniu przypisania wszystkich wielkości produkcji, produktów i emisji do podinstalacji, niektóre czynniki produkcji, produkty i emisje nie zostaną przypisane do żadnej podinstalacji, ponieważ element te nie kwalifikują się do bezpłatnego przydziału. W szczególności dotyczy to:

- *Paliwa i/lub mierzalnego ciepła wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej i powiązanych z tym emisji;*
- *Measurable heat produced in nitric acid sub-installations or imported from non-ETS entities;*
- *Mierzalnego ciepła wytwarzanego w podinstalacjach kwasu azotowego, z kotłów elektrycznych lub importowane z podmiotów nieobjętych ETS;*
- *Emisji związanych z ciepłem eksportowanym do instalacji objętej systemem EU ETS;*
- *Gazów odlotowych i paliw spalanych do celów innych niż spalanie na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa poza podinstalacjami objętymi wskaźnikiem emisyjności dla produktów oraz związanych z nimi emisji.”*

³⁴ Artykuł 3 ust. 50 MRR definiuje warunki standardowe.

Podczas weryfikacji weryfikator może znaleźć nieprawidłowości w danych lub niezgodności między danymi a MMP. W takich przypadkach weryfikator zwróci się do prowadzącego instalację z prośbą o poprawienie zidentyfikowanych pominięć, podanych błędnych lub wprowadzających w błąd danych, a także niezgodności. Prowadzący instalację musi zaktualizować i ulepszyć MMP, jeśli weryfikator uzna go za niekompletny, błędny lub sprzeczny z zasadami określonymi w FAR. Prowadzący instalację musi skorygować powiązane dane podstawowe zgodnie z wszelkimi ulepszeniami MMP, a weryfikator uwzględni te zmiany w dalszej weryfikacji zaktualizowanego MMP (w stosownych przypadkach) oraz raportu dotyczącego danych podstawowych. Więcej informacji na temat sposobów rozwiązania zidentyfikowanych niezgodności i nieprzestrzegania przepisów FAR można znaleźć w punkcie 6.2.

W przypadku, gdy dane wymagane do raportu dotyczącego danych podstawowych nie są dostępne i istnieje luka w danych, prowadzący instalację musi użyć alternatywnej metodyki lub źródła danych w celu uzupełnienia luki w danych, pod warunkiem że ta metodyka lub źródło danych są wymienione w MMP (art. 12 ust. 2 FAR). Jeśli MMP nie zawiera takiej metodyki lub źródła danych, prowadzący instalację musi zastosować odpowiednią metodę szacowania w celu określenia mających zachowawczy charakter danych zastępujących dla okresu, w którym istnieje luka w danych, i dla odpowiedniego parametru. Prowadzący instalację musi przedstawić odpowiednie uzasadnienie luki w danych oraz metody zastosowanej w raporcie dotyczącym danych podstawowych.

W kontekście danych podstawowych „zachowawczy” oznacza, że określono zestaw założeń w celu zapewnienia, że wartości parametrów istotnych dla bezpłatnych przydziałów uprawnień są przypisywane w taki sposób, że wynikająca z tego alokacja nie jest wyższa niż przy zastosowaniu prawdziwych wartości tego parametru³⁵. Luki w danych muszą być uzupełnione w przejrzysty sposób. Więcej informacji na temat sprawdzeń, które weryfikator wykonuje w odniesieniu do tych luk w danych, znajduje się w sekcji 7.4.

Weryfikator musi zdecydować, czy jakiegokolwiek pozostałe nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów mają istotny wpływ na zgłaszane dane (zob. sekcja 6.4.2). Jeżeli kwestie, które mają istotny wpływ na zgłaszane dane, pozostają nieusunięte do zakończenia weryfikacji, weryfikator musi wydać negatywne wnioski z weryfikacji. Ponadto wszystkie nieusunięte nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzeganie przepisów są uwzględnione w sprawozdaniu z weryfikacji, wraz z uzasadnieniem, dlaczego którekolwiek z nich mają istotny wpływ na zgłaszane dane.

Jeśli pozostaną tylko te nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzeganie przepisów, które nie mają istotnego wpływu na zgłaszane dane, weryfikator może wydać pozytywne oświadczenie z weryfikacji, z uwagami. Weryfikator musi wymienić te kwestie w sprawozdaniu z weryfikacji. Dotyczy to również błędów ilościowych w zbiorach danych na poziomie podinstalacji oraz na poziomie niezagregowanym tj. jeśli w podinstalacjach występują nieskorygowane błędy, ale nie mają one istotnego wpływu na dane, należy je zgłosić. To zwróci uwagę organu właściwego na uwagi.

³⁵ t.j. w przypadku dokonania zachowawczego oszacowania, wynikający z tego wstępny przydział uprawnień będzie raczej niższy niż wyższy – co jest różne od zasady mającej zastosowanie w stosunku do sprawozdawania rocznych wielkości emisji.

W przypadku, gdy nie znaleziono nieprawidłowości lub niezgodności lub gdy wszystkie nieprawidłowości i nieprzestrzeganie przepisów zostały w pełni skorygowane, weryfikator może wydać pozytywne wnioski z weryfikacji, oświadczając, że raport dotyczący danych podstawowych został zweryfikowany jako zadowalający.

Sformułowanie takiego oświadczenia (wniosków) z weryfikacji znajduje się w szablonie formularza sprawozdania z weryfikacji dostarczonego przez Komisję.

6.4 Wybory metodologiczne

6.4.1 Poziom niepewności

Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia AVR wymaga, by weryfikator prowadził weryfikację w celu sporządzenia sprawozdania z weryfikacji, w którym stwierdzi z wystarczającą pewnością, że raport prowadzącego instalację (np. raport dotyczący danych podstawowych) jest wolny od istotnych nieprawidłowości. Stopień pewności zapewnianej przez weryfikatora w sprawozdaniu z weryfikacji na temat dokładności danych, zależy od głębokości i szczegółowości weryfikacji. Patrz sekcja 3.1.4 AVG EGD 1 w celu uzyskania dalszych wyjaśnień na temat stosowania wystarczającej pewności.

W pierwszym cyklu weryfikacji danych podstawowych FAR weryfikator może mieć trudności z uzyskaniem pewności, że wszystkie odpowiednie, istniejące dane zostały uwzględnione przez prowadzącego instalację, ze względu na retrospektywny charakter danych historycznych (zob. także sekcja 2.3). Jednak FAR wymaga by prowadzący instalację wskazał przepływ danych, od źródła pierwotnego, po dane zagregowane; oraz wyjaśnił, w jaki sposób zebrano dane i dlaczego uznaje się je za „osiągające najwyższą dokładność”. Prowadzący instalację musi również wskazać alternatywne zestawy danych potwierdzających, jeśli dostępne są inne źródła danych (np. przez zastosowanie korelacji z innymi parametrami).

W przypadku kolejnych cykli weryfikacji, prawdopodobnie jakość danych może być wyższa, ponieważ dane będą gromadzone w oparciu o zatwierdzony MMP, który wykorzystuje najlepsze dostępne źródła do przyszłego gromadzenia danych. Potencjalnie może to oznaczać, że prowadzący instalację może zainstalować nowe przyrządy pomiarowe gdy jest konieczne unikanie stosowania korelacji i szacunków - jeżeli jest to technicznie możliwe i nie prowadzi do powstawania nieracjonalnych kosztów.

Ponadto weryfikator będzie miał możliwość wpływania na jakość danych lub poprawy jakości danych poprzez wskazanie uzasadnionych zaleceń dotyczących ulepszeń, które prowadzący instalację będzie musiał uwzględnić w odniesieniu do przyszłych cykli gromadzenia danych poprzez aktualizację swojego MMP lub wyjaśniając, dlaczego nie powinien uwzględniać zaleceń weryfikatora. Na przykład, prowadzący instalację nie zgadza się z zaleceniami weryfikatora z powodu nieracjonalnych kosztów lub niewykonalności technicznej. W takim przypadku podjęcie decyzji należy do organu właściwego.

W tym kontekście weryfikator powinien mieć możliwość prześledzenia ścieżek audytu z powrotem do punktu generowania danych pierwotnych, takich jak protokoły produkcyjne lub faktury paliwowe. Oczywiście jest, że - w pierwszym cyklu - często będą wykorzystywane źródła danych, które nie były przeznaczone do wykorzystania w celu wymaganym przez FAR, i które mogły nie podlegać działaniom kontrolnym

zapewniającym jakość danych. Takie dane są obarczone większym ryzykiem weryfikacyjnym, które weryfikator musi wziąć pod uwagę przy opracowywaniu planu weryfikacji, aby uzyskać wystarczającą pewność.

6.4.2 Istotność

Istotność jest kluczowym aspektem weryfikacji: jest ważna pod dwoma względami:

- Sama koncepcja ma znaczenie, gdy weryfikator określa charakter, czas i zakres działań weryfikacyjnych: planowanie i projektowanie tych działań opiera się na ocenie ryzyka wystąpienia nieprawidłowości i niezgodności oraz wszelkich prawdopodobnych istotnych efektów, jakie mogą one mieć na zgłaszane dane.
- Po drugie, istotność jest niezbędna do stwierdzenia, czy raport dotyczący danych podstawowych / raport dotyczący danych dla nowych instalacji może zostać zweryfikowany jako zadowalający. Tylko raporty wolne od istotnych nieprawidłowości³⁶ można uznać za zadowalające.

Istotność ma zarówno aspekt ilościowy, jak i aspekt jakościowy. Aspekt ilościowy zależy od wielkości i charakteru wpływu błędu na ogólne zgłaszane dane, podczas gdy aspekt jakościowy jest bardzo zdeterminowany przez czynniki, które mogą wpływać na użytkownika danych, tj. organ właściwy (np. szczególne okoliczności, to czy dotyczą nieprzestrzegania przepisów itp.).

Dla aspektu ilościowego ważny jest poziom istotności.

Na potrzeby weryfikacji danych bazowych FAR art. 23 ust. 4 AVR określa poziom istotności dla niektórych elementów zestawu danych. Poziom istotności wynosi $\pm 5\%$ podanych wartości dla następujących pojedynczych elementów³⁷:

- a) całkowitych emisji z instalacji³⁸, w przypadku gdy dane w raporcie dotyczącym danych podstawowych odnoszą się do emisji; lub
- b) sumy wprowadzonego i wyprowadzonego mierzalnego ciepła netto na

³⁶Zgodnie z art. 3 ust. 6 AVR „istotna nieprawidłowość” oznacza nieprawidłowość, która, zdaniem weryfikatora, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami przekracza poziom istotności lub może mieć wpływ na sposób rozpatrzenia raportu prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego przez właściwy organ;

³⁷Te poszczególne elementy obejmują następujące zbiory danych - a) dane objęte monitorowaniem emisji rocznych (tj. obejmują one dane podinstalacji paliwowej i procesowej); oraz (b), (c), (d) dodatkowe zbiory danych, które są specyficzne dla bezpłatnych przydziałów i procesów objętych benchmarkiem. Istotny błąd w emisjach całkowitych zbioru (a) oznacza, że wystąpiły błędy w powiązanych podinstalacjach, które łącznie po przekształceniu w CO₂ i porównaniu z całkowitymi emisjami, stanowią błąd istotny. Należy zauważyć, że istotny błąd podczas rocznej weryfikacji emisji dla instalacji dla której poziom istotności wynosi 2% zgodnie z art. 23 ust. 2 AVR, nie będzie automatycznie istotny w ramach FAR, jeśli nie przekracza progu istotności 5%. Jednak w oparciu o ocenę jakościową może on nadal być istotny, niezależnie od tego, czy przekroczony został próg istotności 5% w ramach FAR.

³⁸Należy zauważyć, że suma przypisanych emisji ze wszystkich podinstalacji niekoniecznie jest równa emisji (zweryfikowanej) instalacji. Po szczegóły patrz np. tabela 3 w sekcji 6.3 niniejszego dokumentu. Więcej szczegółów na temat określania przypisanych emisji znajduje się w sekcjach 4.3 i 7.3 dokumentu z wytycznymi nr 5. Należy zauważyć, że w niektórych przypadkach emisje własne instalacji mogą być niewielkie w porównaniu z przydziałem (np. gdy większość przydziału wynika z importowanego ciepła). W takich przypadkach ocena istotności weryfikatora będzie oparta na kryteriach jakościowych, w tym na fakcie (i wielkości) importu ciepła.

poziomie instalacji, w stosownych przypadkach, gdy dane w raporcie dotyczącym danych podstawowych dotyczą mierzalnego ciepła; lub

- c) sumy ilości gazów odlotowych wprowadzonych i wyprodukowanych w ramach instalacji, w stosownych przypadkach; lub poziom działalności indywidualnie każdej odpowiedniej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów.

Gdy pojedyncze nieprawidłowości³⁹ lub nieprawidłowości zagregowane do jednego z wyżej wymienionych elementów przekraczają poziom istotności $\pm 5\%$, nieprawidłowość jest istotna dla tego elementu. W takich przypadkach cały raportowany zestaw danych jest odrzucany, a weryfikator musi wydać negatywne oświadczenie z weryfikacji w odniesieniu do raportu dotyczącego danych podstawowych / nowej instalacji.

AVR nie określa poziomu istotności w odniesieniu do elementów zestawu danych innych niż wymienione w art. 23 ust. 4, jak przedstawiono powyżej. W przypadku gdy weryfikator zidentyfikuje wszelkie inne elementy zbioru danych jako mające znaczny błąd ilościowy, należy to uwzględnić w szerszej analizie istotności weryfikatora (ocena jakościowa), gdy wyciąga wnioski na temat wiarygodności ogółu zgłoszonych danych. Jeśli weryfikator wykryje znaczący błąd w zbiorze danych, który nie jest jednym z elementów dla których określono próg istotności, weryfikator musi rozważyć potencjalny wpływ na użytkownika raportowanych danych.

Elementy od (a) do (c) odnoszą się do całkowitej zgłaszanej wartości: tj. całkowitej emisji, sumy wprowadzonego i wyprodukowanego mierzalnego ciepła netto lub sumy ilości gazów odlotowych wprowadzonych i w instalacji. Jeśli istnieje wiele podinstalacji opartych na jednym z tych elementów danych, indywidualne nieprawidłowości lub zagregowane nieprawidłowości odnoszą się do całkowitej wartości dla danego elementu. Nie oznacza to, że błąd na poziomie podinstalacji nie może prowadzić do istotnego błędu. Wszystko zależy od jakościowej oceny istotności.

Na przykład:

Całkowita wartość ciepła na poziomie instalacji (produkcja + import) wynosi 100TJ wszystkich odpowiednich podinstalacji; błąd indywidualny lub zagregowany wynoszący 5TJ lub więcej, w odniesieniu do ilości ciepła, byłby istotny zgodnie z lit. b) powyżej: 5% całkowitej produkcji i importu mierzalnego ciepła netto wynosi 5TJ. Każdy błąd ilościowy równy lub wyższy od poziomu istotności stanowi błąd istotny.

Instalacje mają dwie podinstalacje cieplne (A) i (B), z których każda importuje ciepło o wartości 10TJ:

- Znalaziono pojedynczy błąd wynoszący 2TJ w wartości importowanego ciepła podinstalacji (A); sam w sobie błąd ten nie stanowi ilościowo błędu istotnego, ale nadal stanowi błąd wynoszący 20% wartości importowanego ciepła.
- Znalaziono pojedynczy błąd wynoszący 3,5TJ w wartości importowanego ciepła podinstalacji (B); sam w sobie błąd ten nie stanowi ilościowo błędu istotnego, ale nadal stanowi błąd wynoszący 35% wartości importowanego ciepła.

Jednakże zagregowany błąd w całkowitej wartości importowanego ciepła do podinstalacji (A) i (B) wynosi 5,5 TJ; jest to wartość znajdująca się powyżej 5% poziomu istotności dla sumy importu i produkcji mierzalnego ciepła netto, co skutkuje istotnym błędem, a zatem negatywną opinią weryfikacyjną (niezweryfikowany).

³⁹ Nieprawidłowość lub nieprzestrzeganie przepisów może też stanowić nieprawidłowość jeśli ma wpływ na sprawozdawane dane.

Jeśli, tak jak w powyższym przypadku, instalacja miałaby tylko jedną podinstalację cieplną - (B) - z pojedynczym błędem wynoszącym 3,5 TJ swojej importowanej wartości ciepła, który ilościowo nie jest błędem istotnym; weryfikator może jeszcze stwierdzić, że ogólny błąd stanowił istotną kwestię, jeżeli w wyniku oceny jakościowych aspektów istotności, weryfikator identyfikuje nekorygowaną niezgodność i/lub nieprzestrzeganie przepisów, które wpływają na proces obliczania danych a weryfikator uważa że jest to na tyle ważne, że uzasadnia stwierdzenie że jest to błąd istotny.

W przypadku wskaźników emisyjności dla produktów - element (d) powyżej – każda nieprawidłowość indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami, gdy przekracza 5% poziom działalności dla danej podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu indywidualnie, prowadzi to do negatywnych wniosków z weryfikacji.

Jak wspomniano wcześniej, przy ustalaniu istotności danej kwestii, sam poziom istotności nie jest jedynym czynnikiem przy ocenie, czy nieprawidłowość, niezgodność lub nieprzestrzeganie przepisów mają istotny wpływ na ogólne zgłaszane dane. Należy również wziąć pod uwagę aspekty jakościowe. Aspekty te mogą mieć istotny wpływ na ogólne zgłaszane dane, nawet jeśli nie zostanie przekroczony określony poziom istotności.

Uwzględnienie aspektu jakościowego dotyczy również typów danych niewymienionych w art. 23 ust. 4, np. w odniesieniu do ilości zamiennej energii elektrycznej, indywidualnych wartości CWT itp. W takich przypadkach weryfikator musi wziąć pod uwagę wymogi FAR, aby ustalić, czy nieprzestrzeganie przepisów lub niezgodność ma istotny wpływ na zgłaszane dane do wykorzystania, w zależności od tego gdzie zostaną umieszczone. Należy to ustalić w dwóch różnych scenariuszach:

- do celów wniosku o bezpłatny przydział; oraz
- do celów aktualizacji wskaźników emisyjności (benchmarków).

Kluczową kwestią przy ocenie aspektów jakościowych w każdym przypadku jest to, czy nieprawidłowość, niezgodność lub nieprzestrzeganie przepisów (pojedynczo lub łącznie) mogą wpłynąć na decyzję użytkownika (np. organu właściwego w odniesieniu do danych dotyczących alokacji lub Komisji, w kontekście aktualizacji wartości benchmarków. Zależy to od wielkości i charakteru nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów, a także od ich szczególnych okoliczności wystąpienia. Decyzja ta będzie zależeć od profesjonalnego osądu weryfikatora.

Czynniki, które mogą mieć znaczenie przy ustalaniu, czy nieprawidłowość, niezgodność lub nieprzestrzeganie przepisów mają istotny wpływ, obejmują:

- czy nieprawidłowość, niezgodność lub nieprzestrzeganie przepisów można skorygować. Na przykład, jeśli można zastosować solidną alternatywną metodę szacowania w celu wypełnienia dużej luki danych - i ta luka w danych dotyczy przydziału uprawnień dla instalacji - weryfikator określiłby jakościowo, że nie ma istotnej kwestii, ponieważ alternatywna metodyka jest odpowiednia. Gdyby jednak metoda alternatywna nie była solidna, nie była odpowiednio poparta dowodami lub miała inne wady, weryfikator musiałby dokonać oceny jakościowej, czy była to kwestia istotna. Inne przykłady obejmują to, czy metody szacowania podziału zużycia ciepła między sektory narażone na ucieczkę emisji i sektory nienarażone, są solidne i

poparte dowodami;

- czy prowadzący instalację odmawia skorygowania zidentyfikowanej nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów. Jeśli prowadzący instalację odmówi skorygowania problemu, weryfikator najpierw zażąda od prowadzącego instalację podania powodów takiego postępowania. Artykuł 22 ust. 1 AVR wymaga od prowadzących instalację korekty wszelkich stwierdzonych nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów, co sprawia, że odmowa poprawienia nieusuniętych kwestii bez należytego uzasadnienia jest ważnym czynnikiem, który weryfikator musi wziąć pod uwagę przy ocenie istotności;
- prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia zidentyfikowanej nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów. Jeśli działania kontrolne nie są wystarczające do zminimalizowania ryzyka nieodłącznego, kalibracja nie jest przeprowadzana w sposób zaplanowany i ustrukturyzowany, ważne dane z monitorowania nie są odpowiednio udokumentowane, a wartości są systematycznie przeszacowywane lub niedoszacowywane, nawet jeśli poszczególne błędy są niższe niż określony próg istotności. Prawdopodobieństwo wystąpienia nieprawidłowości lub powtarzających się niezgodności może być w tych przypadkach wysokie, a zatem sytuację można uznać za istotną kwestię;
- czas trwania nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów. Jeśli problem utrzymywał się przez dłuższy czas (z roku na rok), jest to zwykle znak, że system kontroli nie działa prawidłowo lub prowadzący instalacje opornie rozwiązuje problem. Jest to informacja do oceny weryfikatora czy ma to istotny wpływ na zgłaszane dane;
- czy nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzeganie przepisów są wynikiem działania z zamiarem czy bez;
- rodzaj nieprzestrzegania przepisów z FAR i to czy wpływa na przydział lub ilość uprawnień, takie jak:
 - o granice systemowe podinstalacji nie zostały określone zgodnie z FAR, co wpływa na zgłaszane dane podstawowe;
 - o definicja produktu (odzwierciedlona w zgłoszonym kodzie NACE lub PRODCOM) nie odpowiada rzeczywistemu procesowi produkcji i / lub prawidłowemu statusowi narażenia na ucieczkę emisji.
 - o instalacja lub część instalacji generuje energię elektryczną, która nie kwalifikuje się do bezpłatnego przydziału uprawnień.

W przypadku gdy dane zawierają nieprawidłowości, które nie wpływają bezpośrednio na przydział, ponieważ dane mają być zgłaszane tylko w celu umożliwienia weryfikatorowi i organowi właściwemu przeprowadzenie kontroli wiarygodności, takie jak roczne emisje przypisywane podinstalacjom objętym wskaźnikiem emisyjności dla produktów, weryfikator może uznać taką nieprawidłowość jako nieistotne dla celów alokacji. Nie zwalnia to jednak prowadzącego instalację od wymogu poprawiania danych. Weryfikator musi uwzględnić takie nieprawidłowości jako ustalenia w sprawozdaniu z weryfikacji, jeżeli nie zostaną one skorygowane przed wydaniem

sprawozdania z weryfikacji.

6.5 Sprawozdanie z weryfikacji i wnioski z weryfikacji

Przejrzystość i kompletność

Raport z weryfikacji powinien być wypełniony w stopniu wystarczającym, aby organ właściwy mógł zrozumieć główne etapy przeprowadzonej weryfikacji; i mógł uzyskać jasny obraz jakości MMP prowadzącego instalację (jeśli dotyczy) i dostarczonych danych. Zarówno organ właściwy, jak i prowadzący instalację powinni być w stanie zrozumieć charakter wszelkich zidentyfikowanych problemów. Artykuł 27 ust. 3 AVR zawiera wymogi dotyczące treści sprawozdania z weryfikacji (zob. Sekcja 9 (załącznik 2)). Sprawozdanie z weryfikacji musi obejmować zarówno podstawy weryfikacji, jak i wnioski dotyczące:

- zgodności MMP z FAR (jeśli dotyczy);
- jakości i wiarygodności danych wykorzystywanych w aplikacji bezpłatnego przydziału; oraz
- jakości i wiarygodności danych wykorzystywanych do aktualizacji wskaźników emisyjności (benchmarków).

Można wydać różne opinie z weryfikacji (mają one zastosowanie do każdej z sytuacji opisanych powyżej):

Wnioski z weryfikacji	Wyjaśnienie
Raport zweryfikowano jako zadowalający (pozytywne wnioski z weryfikacji)	Te wnioski z weryfikacji są wydawane w dwóch sytuacjach: <ul style="list-style-type: none">• jeśli brak nieusuniętych nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów• jeśli występują nieusunięte nieprawidłowości, niezgodności lub nieprzestrzegania przepisów
Raport nie jest zweryfikowany jako zadowalający ponieważ zawiera istotne nieprawidłowości, które nie zostały usunięte przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji (negatywne wnioski z weryfikacji).	Ta opinia jest wydawana gdy występują istotne nieprawidłowości. Może to uwzględniać niezgodności i nieprzestrzeganie przepisów, które mają istotny wpływ na sprawozdawane dane.

<p>Raport nie jest zweryfikowany jako zadowolający ponieważ zakres weryfikacji jest zbyt ograniczony (negatywne wnioski z weryfikacji)</p>	<p>Ograniczenie zakresu może mieć miejsce jeśli:</p> <ul style="list-style-type: none"> • brakuje danych, co uniemożliwia weryfikatorowi uzyskanie dowodów wymaganych do ograniczenia ryzyka weryfikacyjnego do poziomu potrzebnego do osiągnięcia wystarczającego poziomu pewności, np. brakuje wszystkich lub niektórych podstawowych źródeł danych a dane są dostępne tylko na poziomie zagregowanym; • MMP nie zapewnia wystarczającego zakresu bądź jasności do wyciągnięcia wniosków z weryfikacji (np. części planu monitorowania nie są właściwie opisane lub nie jest jasne jaka metodyka ma zastosowanie) i nie jest możliwe określenie tego podczas realizacji planu weryfikacji; • prowadzący instalację nie udostępnił wystarczających informacji aby umożliwić weryfikatorowi przeprowadzenie weryfikacji; <p>wymagane było zatwierdzenie MMP, ale nie zostało ono zagwarantowane. Patrz sekcja 2.2 dot. sytuacji, w których MMP nie wymaga zatwierdzenia a weryfikator przeprowadza pełną ocenę na zgodność z FAR.</p>
<p>Niezgodności, indywidualnie lub w połączeniu z innymi niezgodnościami, nie gwarantują wystarczającej jasności i uniemożliwiają weryfikatorowi stwierdzenie z wystarczającą pewnością, że raport jest wolny od istotnych nieprawidłowości.</p> <p>Raport nie jest zweryfikowany jako zadowolający (negatywne wnioski z weryfikacji)</p>	<p>Zwykle w przypadku stwierdzenia niezgodności w trakcie procesu weryfikacji ma to wpływ na analizę ryzyka i planowane działania weryfikacyjne. W szczególności, jeśli takie niezgodności zwiększają ryzyko nieprawidłowości i powodują niepewność co do dokładności danych, działania weryfikacyjne muszą być bardziej szczegółowe, a dalsze testy i kontrole będą wymagane w celu uzyskania większej pewności i zaufania do danych. Jednak dalsze badania nie zawsze zapewniają weryfikatorowi wystarczające zaufanie do danych i może zostać wydana negatywna opinia.</p> <p>W niektórych przypadkach niezgodności (indywidualnie lub w połączeniu z innymi niezgodnościami) dają zbyt dużą niepewność weryfikatorowi, aby pozytywnie ocenić z wystarczającą pewnością, że raport prowadzącego instalację jest wolny od istotnych nieprawidłowości. Może się tak zdarzyć, na przykład, jeśli prowadzący instalację nie skalibruje sprzętu pomiarowego, niezgodność jest wielokrotnie nie korygowana i / lub skalibrowane wyniki pomiarów nie są dostępne, co powoduje, że weryfikator nie ma pewności, czy zgłaszane dane są wolne od istotnych nieprawidłowości</p>

Wszelkie zidentyfikowane nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzeganie przepisów (niezależnie od tego, czy są one istotne czy nie) są zapisywane w sprawozdaniu z weryfikacji, chyba że zostały poprawione przez prowadzącego instalację przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji.

Możliwe sytuacje z MMP

Jeśli weryfikator ma uzasadnione wątpliwości co do jakości mniej istotnych elementów metodyki, np. w odniesieniu do konkretnej metodyki szacowania danych zastępczych w celu uzupełnienia luk w danych, wątpliwości te muszą być również wyraźnie podane w sprawozdaniu z weryfikacji. Jeśli okaże się, że takie niezgodności mają nieistotny wpływ na zgłaszane dane, wnioski z weryfikacji mogą być pozytywne, jeśli dane ustalone na podstawie MMP okażą się poprawne oraz jeśli prowadzący instalację wykaże, że nie może dostarczyć dokładniejszych danych.

Jeśli weryfikator stwierdzi, że MMP wskazuje na wykorzystanie dostępnych źródeł danych, które nie kwalifikują się jako „dane o najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności”, weryfikator zgłosi ten fakt jako ustalenie w sprawozdaniu z weryfikacji. Niemniej jednak może kontynuować dalsze zadania weryfikacyjne, jeśli okaże się, że takie niezgodności są nieistotne. Opinia weryfikacyjna może być pozytywna, jeśli dane uzyskane na podstawie MMP okażą się poprawne oraz jeśli prowadzący instalację wykaże, że nie może dostarczyć dokładniejszych danych.

W takich okolicznościach weryfikator może dodawać komentarze do wniosków z weryfikacji, aby zwrócić uwagę organu właściwego na wszelkie kwestie, które uznają za szczególnie ważne.

Opisywanie problemów w sprawozdaniu z weryfikacji

Wszystkie nieusunięte problem muszą być opisane w jasny sposób. Pozwoli to organowi właściwemu oraz jednostce akredytacyjnej na dokładniejszą ocenę ustaleń weryfikatora. Art. 27 ust. 4 AVR wymaga by weryfikator uwzględnił następujące kwestie w opisie ustaleń w sprawozdaniu z weryfikacji:

- a) wielkość oraz charakter nieprawidłowości, niezgodności i nieprzestrzegania przepisów FAR;
- b) czy nieprawidłowość, niezgodność lub nieprzestrzeganie przepisów ma istotny wpływ na sprawozdane dane czy też nie;
- c) którego elementu raportu prowadzącego instalację dotyczy nieprawidłowość lub którego element planu metodyki monitorowania dotyczy niezgodność;
- d) którego artykułu (artykułów) rozporządzenia FAR dotyczy nieprzestrzeganie.

Oprócz przedstawienia ustaleń w sprawozdaniu z weryfikacji, weryfikator może dodawać komentarze do wniosków z weryfikacji, aby zwrócić uwagę organu właściwego na wszelkie kwestie, które uważa za szczególnie ważne, na przykład znaczące błędy kwantyfikacji w elementach zestawu danych do których nie odnosi się poziom istotności z art. 23 ust. 4 AVR. Należy pamiętać, że w przypadku tak znaczących błędów fakt, że poziom istotności nie jest określony, niekoniecznie oznacza, że błąd nie jest istotny. Może się tak nadal zdarzyć w wyniku jakościowej oceny istotności (zob. sekcja 6.4.2).

6.6 Postępowanie w przypadku negatywnych wniosków z weryfikacji

Państwa członkowskie mogą zaakceptować tylko takie dane dotyczące bezpłatnych przydziałów przekazane do właściwego organu, które zostały zweryfikowane jako zadowalające przez weryfikatora, zgodnie z AVR. Gdy luki w danych wynikają z wyjątkowych i / lub nieprzewidywalnych okoliczności, których nie można było uniknąć, nawet jeśli dotrzymano całej należytej staranności a okoliczności te pozostają poza kontrolą prowadzącego instalację, właściwy organ może zdecydować o ustaleniu historycznych poziomów działalności nawet w przypadku negatywnych wniosków z weryfikacji (art. 15 ust. 2 FAR).

7 Tematy specyficzne dla danych podstawowych FAR

W niniejszym rozdziale wyjaśniono niektóre szczególne kwestie, które są istotne przy weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych oraz raportów dotyczących danych dla nowych instalacji. Pamiętaj, że nie jest to pełna lista problemów.

7.1 Zasady określone w FAR

Weryfikatorzy powinni rozumieć zasady leżące u podstaw obliczeń w ramach FAR. Najważniejsze z nich są wymienione poniżej. Więcej szczegółów na temat tych koncepcji można uzyskać z dokumentów zawierających wytyczne, wymienionych w załączniku II.

7.1.1 Ocena granic podinstalacji

Weryfikator sprawdzi granice podinstalacji oraz granice instalacji, aby upewnić się, że obliczenia odpowiadają fizycznej rzeczywistości bez pokrywania się lub pominięcia. W przypadku jednej instalacji może mieć zastosowanie wiele podinstalacji.

Weryfikatorzy powinni zatem znać definicję podinstalacji dla różnych wskaźników (w szczególności wskaźników emisyjności dla produktów), jak również podział na podinstalacje, jeśli więcej niż jedna podinstalacja ma zastosowanie w jednej instalacji. Inne kluczowe pojęcia to:

- definicja wytwórcy energii elektrycznej ⁴⁰. Eksport lub zużycie ciepła wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej nie kwalifikuje się do bezpłatnego przydziału, dlatego weryfikator dokładnie sprawdzi, czy w instalacji wytwarza się energię elektryczną i jakie są granice tego wytwarzania.
- definicje mierzalnego ciepła, innego niemierzalnego ciepła i sieci ciepłowniczej oraz zasady przetwarzania przepływów ciepła między granicami. Podinstalacje objęte wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple mogą często być złożone. Weryfikatorom zaleca się zwrócenie szczególnej uwagi na dokument z wytycznymi nr. 6.
- definicja podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe, w tym zasady dotyczące gazów odlotowych i korekta mająca zastosowanie do obliczenia przydziału. Korekty dla gazów odlotowych są również istotne dla przypisanych

⁴⁰ Wytyczne na temat identyfikacji wytwórców energii elektrycznej:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

emisji do podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów w związku z aktualizacją wartości wskaźników emisyjności. Definicja podinstalacji wytwarzającej emisje procesowe i idea gazów odlotowych zostały doprecyzowane w czwartym okresie rozliczeniowym. Więcej szczegółów można znaleźć w dokumencie z wytycznymi nr 8.

Dalsze wyjaśnienia są zawarte w dokumentach z wytycznymi do FAR.

Ponadto weryfikatorzy muszą sprawdzać kompletność strumieni materiałów źródłowych i źródeł emisji wymienionych w MMP. W tym celu weryfikatorzy przeprowadzą podobne kontrole jak w przypadku weryfikacji rocznej emisji. Więcej informacji można znaleźć w KGN na temat zakresu weryfikacji.

7.1.2 Najbardziej dokładne z dostępnych źródeł danych

Jak wyjaśniono w sekcji 2.3, prowadzący instalację musi korzystać ze źródeł danych, które zapewniają najwyższą możliwą dokładność. Można wyróżnić różne scenariusze.

W przypadku danych historycznych, które zostaną wykorzystane w okresie bazowym 2014-2018, prowadzący instalację będzie korzystał z danych, które są już w jego rejestrach. Zasadniczo prowadzący instalację powinien korzystać z tych samych źródeł danych, które są wymienione w planach monitorowania rocznych emisji instalacji - są one uważane za dane o największej dokładności do wyznaczania ilości paliw i materiałów oraz do określania właściwości paliw i materiałów.

Na przykład, jeśli prowadzący instalację obecnie nie posiada przyrządów pomiarowych i oblicza wartość zastępczą dla określenia ilości netto mierzalnego ciepła zgodnie z metodą 3 w sekcji 7.2 załącznika do FAR, w MMP należy wskazać, że jest to obecnie najwyższy poziom dokładności, który może osiągnąć prowadzący instalację. O ile nie ma wyraźnych dowodów na to, że jest inaczej, weryfikator może zaakceptować tę metodykę do określenia danych podstawowych dla pierwszego cyklu. W zależności od sytuacji i zestawu danych prowadzący instalację powinien przedstawić dowody na to, że nie istnieją inne (dokładniejsze) źródła danych lub inne odpowiednie uzasadnienie, takie jak dokładniejsze źródła danych ilościowych w przypadku luk w danych itp.

Weryfikatorzy muszą jednak ocenić czy proponowane źródło danych raportu podstawowego jest zgodne z wykorzystywanym do monitorowania rocznych emisji (w stosownych przypadkach) i ocenić czy proponowane źródło danych jest inne niż to określone w planie monitorowania rocznych emisji oraz czy prowadzący instalację podał wymagane wyjaśnienie dlaczego zastosowanie takiego źródła danych jest uzasadnione i spełnia definicję najwyższego możliwego do osiągnięcia poziomu dokładności z rozporządzenia FAR. W miarę upływu czasu w celu gromadzenia danych do następnego procesu alokacji w 2024 r. i do przyszłych cykli, MMP określi, jakie podejście prowadzący instalację zamierza wykorzystać do zebrania tych danych. Ta specyfikacja będzie podlegać zatwierdzeniu przez organ właściwy przed jej zastosowaniem, a zatem weryfikator nie będzie musiał dodatkowo oceniać źródeł danych. Jeśli jednak weryfikator w trakcie swojej pracy zidentyfikuje coś, co stoi w sprzeczności ze specyfikacją podaną dla gromadzenia danych odnoszących się do przyszłości, może to zgłosić w swoich ustaleniach, aby zwrócić na to uwagę organu właściwego.

Jeśli MMP podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, MMP przedłożony do

zatwierdzenia przez organ właściwy będzie zawierał, w stosownych przypadkach, uzasadnienia dla zastosowanych źródeł danych. Jeśli organ właściwy akceptuje uzasadnienia związane z techniczną wykonalnością lub nieracjonalnymi kosztami związanymi z wdrażaniem nowych systemów pomiarowych, uwzględnia to zatwierdzony MMP, a weryfikator może zaakceptować zatwierdzone źródła danych jako charakteryzujące się najwyższą możliwą do osiągnięcia dokładnością. Weryfikator następnie przyjmie decyzje organu właściwego na temat MMP jako punkt wyjścia dla swojej pracy, ale nadal może zgłaszać problemy dotyczące niezgodności lub zalecenia dotyczące poprawy, jeśli uzna, że wymagania dotyczące najbardziej dokładnych źródeł danych nie są spełnione lub uważa, że prowadzący instalację może poprawić wybór najdokładniejszych źródeł danych.

7.1.3 Nieracjonalne koszty i niewykonalność techniczna

W przypadku wykorzystania innych źródeł danych ze względu na techniczną niewykonalność lub nieracjonalne koszty, weryfikator dokona takich samych kontroli, jak w przypadku rocznej weryfikacji emisji, pod kątem sprawdzenia nieracjonalnych kosztów i technicznej niewykonalności. W odniesieniu do nieracjonalnych kosztów weryfikatorzy oceniają obliczenia nieracjonalnych kosztów, a także dowody potwierdzające te koszty, wykorzystywane w obliczeniach, aby ustalić, czy wyjaśnienia i dowody są kompletne i uzasadnione.

W odniesieniu do technicznej niewykonalności weryfikator zgromadzi dowody weryfikacyjne dotyczące tego, jakie urządzenia były na miejscu i były dostępne w czasie gromadzenia danych, aby zdecydować, czy dowody przedstawione przez prowadzącego instalację w MMP dotyczące technicznej niewykonalności są kompletne i uzasadnione.

7.1.4 Uproszczona ocena niepewności

Prowadzący instalację może korzystać z innych źródeł danych, pod warunkiem, że wykaże, w sposób zadowalający dla organu właściwego, że związany z nimi poziom dokładności źródła danych, które proponuje, jest równoważny lub lepszy niż poziom dokładności najbardziej dokładnych źródeł danych w danej hierarchii podanej w sekcji 4 załącznika VII FAR. W tym celu prowadzący instalację musi sporządzić uproszczoną ocenę niepewności, identyfikującą główne źródła niepewności i oszacować związane z nimi poziomy niepewności. Ta ocena niepewności nie ma takiego samego rygoru⁴¹ jak wymagany przy rocznym raportowaniu emisji, ale powinna być solidna i poparta logicznymi dowodami i uzasadnieniami.

Po dokonaniu takiej uproszczonej oceny niepewności weryfikator powinien sprawdzić poprawność informacji, które zostały wykorzystane do sporządzenia tej oceny niepewności. Weryfikator musi sprawdzić dowody na to, że zidentyfikowano wszystkie główne źródła niepewności - w całym przepływie danych od generowania, zbierania po obliczanie odpowiednich punktów danych - oraz podstawę, na której opiera się oszacowanie niepewności dla każdego z nich.

Weryfikator dokona kontroli krzyżowej tych informacji z własną oceną przepływu danych i oceną ryzyka opracowaną przez prowadzącego instalację. Weryfikatorzy

⁴¹ Nie musi też mieć takiego samego podejścia i metodyki, nawet jeśli istnieje już podejście i jest stosowane do urządzeń itp. w ramach rocznej sprawozdawczości emisji, prowadzący instalację musieliby dostarczyć weryfikatorowi wystarczającego uzasadnienia, dlaczego nie zastosowano go do odpowiednich działań związanych z gromadzeniem danych FAR.

zwrócić się również do prowadzącego instalację z prośbą o uzasadnienie włączenia / wyłączenia źródeł niepewności z oceny i dostarczenie uzasadnionych dowodów na to, jak prowadzący instalację zdecydował o poziomie niepewności.

7.1.5 Ocena zastosowania benchmarków produktowych

Jak wyjaśniono w sekcji 6.3, weryfikator przeprowadzi kontrole prawidłowego stosowania wskaźników emisyjności (benchmarków) produktów i innych danych dotyczących aktualizacji wskaźników, w tym:

- Czy występują luki w danych lub podwójne liczenie;
- Prawidłowe stosowanie definicji produktów;
- Prawidłowe przypisanie poziomów działalności do rezerwowych metod przydziału uprawnień (podinstalacje oparte na ciepłe, sieć ciepłownicza, na paliwie i wytwarzające emisje procesowe) zgodnie ze statusem narażenia na ucieczkę emisji produktów powiązanych z tymi podinstalacjami i kodami NACE/PRODCOM;
- Historyczne poziomy działalności tych produktów (na podstawie średnich wartości okresu bazowego i odpowiednich metod obliczeniowych).

Weryfikator stosuje procedury analityczne i weryfikację danych w celu oceny tych elementów i dlatego powinien być świadomy tego, jak te koncepcje mogą być oceniane (patrz także sekcja 6.3). Weryfikatorzy muszą zrozumieć dokumenty zawierające wytyczne FAR.

7.1.6 Definicja produktów i dane produkcyjne

Kluczową kwestią dla weryfikacji danych podstawowych FAR jest sprawdzanie danych produkcyjnych, które stanowią podstawę do obliczania historycznych poziomów działalności (HAL) dla wskaźników (benchmarków) produktowych w celu określenia wstępnej liczby uprawnień przydzielanych bezpłatnie. Obejmuje to dwa aspekty:

- a) Kontrole jakościowe: Czy prowadzący instalację wybrał właściwy benchmark? Innymi słowy: Czy produkty są objęte odpowiednią definicją załącznika I do FAR⁴²?
- b) Roczna ilość produktów.

Klasyfikacja produktów

W celu udzielenia odpowiedzi na pytania w lit. a) wymagane będzie zrozumienie przez weryfikatora odpowiednich definicji produktu w FAR, a także stosowanych klasyfikacji NACE i PRODCOM. W przypadku sporu dotyczącego klasyfikacji produktów weryfikator powinien uzyskać wyjaśnienia od krajowego urzędu statystycznego w państwie członkowskim instalacji.

W celu określenia ilościowych danych produkcyjnych (w tym danych dotyczących sprzedaży ciepła) prowadzący instalację zazwyczaj będzie w stanie dostarczyć dane ze swoich systemów rachunkowości finansowej, takich jak dowody dostawy i faktury oraz / lub protokoły księgowo produkcyjne. Często dostarczane dane będą przechowywane w elektronicznych systemach baz danych i mogą być przedmiotem do kontroli przez audytorów finansowych prowadzącego instalację. Weryfikator powinien wziąć pod uwagę następujące kwestie:

⁴² Definicje są bardziej szczegółowo omówione w dokumencie z wytycznymi nr 9.

- W przypadku danych HAL ilość wytwarzanego produktu jest w większości przypadków istotna. Jeśli wykorzystywane są dane dotyczące sprzedaży, należy je skorygować o roczne zmiany zapasów w celu określenia danych produkcyjnych. Podobnie, jeśli rok obrachunkowy prowadzącego instalację nie pokrywa się z kalendarzowym rokiem sprawozdawczym, należy wprowadzić odpowiednie korekty.

Biorąc pod uwagę wyniki audytów finansowych lub innych audytów

- Weryfikator może wziąć pod uwagę wyniki zewnętrznych niezależnych audytów przeprowadzonych dla celów organów podatkowych lub celnych lub w kontekście regulacji finansowych. Weryfikator jest jednak odpowiedzialny za ocenę, czy oparcie się na takich opiniach z kontroli może być uzasadnione z punktu widzenia zakresu i wymaganego poziomu pewności dla weryfikacji danych podstawowych FAR. W razie potrzeby weryfikator będzie musiał przeprowadzić dodatkowe czynności weryfikacyjne.

7.1.7 Ucieczka emisji

Weryfikatorzy powinni być świadomi ryzyka znacznego narażenia na ucieczkę emisji różnych sektorów i jego wpływu na zasady przydziałów. Jeśli sektor lub podsektor jest uważany za narażony na ryzyko znaczącej ucieczki emisji, jest on wymieniony na liście sektorów lub podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji (dalej jako: CLL), a podinstalacje obsługujące wymienione sektory lub podsektory kwalifikują się do 100% przydziału bezpłatnych uprawnień. Komisja przyjęła nową listę CLL na lata 2021–2030, określając te sektory i działania, które kwalifikują się do 100% bezpłatnych przydziałów w ramach nowych zasad ucieczki emisji dla okresu 4. Zasadniczo, ocena kwalifikowalności włączenia (pod) sektorów do wykazu odbywa się w oparciu o ich kody klasyfikacji NACE⁴³, chociaż w przypadku wielu podsektorów opiera się na bardziej zdezagregowanych kodach klasyfikacji PRODCOM. Weryfikatorzy powinni potwierdzić, że kody NACE / PRODCOM zadeklarowane w raporcie podstawowym są zgodne z innymi dowodami takich deklaracji złożonymi przez prowadzącego instalację; lub istnieje uzasadniony powód zmiany kodu zadeklarowanego. Weryfikatorzy muszą zdawać sobie sprawę z możliwości zniekształcenia poziomów bezpłatnych uprawnień poprzez stosowanie nieprawidłowych kodów w raportach dotyczących danych podstawowych i że niektóre sektory zostały podzielone w taki sposób, że niektóre podsektory (z bardziej zdezagregowanymi⁴⁴ kodami) znajdują się w CLL, a inne podsektory nie są. Weryfikatorzy muszą dokładnie sprawdzić CLL i upewnić się, że prowadzący instalacje używają poprawnego kodu NACE / PRODCOM w raporcie dotyczącym danych podstawowych / nowych instalacji. Więcej informacji na temat wpływu ucieczki emisji przedstawiono w dokumencie z wytycznymi nr 2.

7.1.8 Zmiany w przydziałach bezpłatnych uprawnień

Mogą wystąpić sytuacje, w których występują zmiany w działaniu instalacji, które będą miały wpływ na początkowy przydział bezpłatnych uprawnień: np. znane zmiany poziomów działalności, które wpłyną na poziom produkcji wkrótce po zmianie. Weryfikator powinien być świadomy takich zmian i sprawdzić, co zmieniło się w

⁴³CLL opiera się na NACE rewizja 2, co odpowiada kodom PRODCOM 2010. Patrz sekcja 4.1 dokumentu z wytycznymi nr 2 w celu uzyskania dalszych szczegółów.

⁴⁴Większa dezagregacja oznacza, że znaczenie ma więcej cyfr kodów PRODCOM.

działalności instalacji w okresie odniesienia. Począwszy od początku fazy 4, przydział bezpłatnych uprawnień instalacji zostanie zmieniony tylko w wyniku zmian zgłoszonych w rocznym raporcie dotyczącym poziomów działalności (ang. annual activity level report).

7.1.9 Połączenia/podziały

Artykuł 25 FAR wymaga od prowadzących nowe instalacje, powstałe w wyniku połączenia lub podziału, aby przekazali dokumentację dotyczącą zmiany własności do organu właściwego. Gdy doszło do fuzji lub podziału, weryfikator musi przejrzeć tę dokumentację i sprawdzić, czy raport dotyczący danych podstawowych takiej instalacji jest dokładny, w jaki sposób instalacja została połączona lub podzielona i jaki to miało wpływ na podinstalacje. Będzie to ważna informacja, którą należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy dane dot. przydziału bezpłatnych uprawnień są dokładne.

7.2 Wymóg posiadania specyficznych kompetencji

Jak wyjaśniono w sekcji 5.2, audytorzy EU ETS i audytor wiodący, powinni posiadać wiedzę na temat szczegółowych zasad i wytycznych FAR, a także wiedzę i doświadczenie w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do danych dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień. Ponadto zespół powinien obejmować co najmniej jedną osobę, która ma kompetencje techniczne i wiedzę wymaganą do oceny określonych aspektów monitorowania technicznego i raportowania oraz gromadzenia danych. Umożliwi to weryfikatorowi zrozumienie instalacji i zastosowanych podinstalacji oraz sprawdzenie zastosowanej metodyki monitorowania i wdrożenia MMP. W przeciwnym razie weryfikator nie będzie w stanie ocenić poprawności danych i prawidłowego wdrożenia planu monitorowania. Poniższa tabela zawiera wskazanie, które kompetencje techniczne i wiedzę należy zastosować do oceny konkretnych aspektów monitorowania technicznego i raportowania.

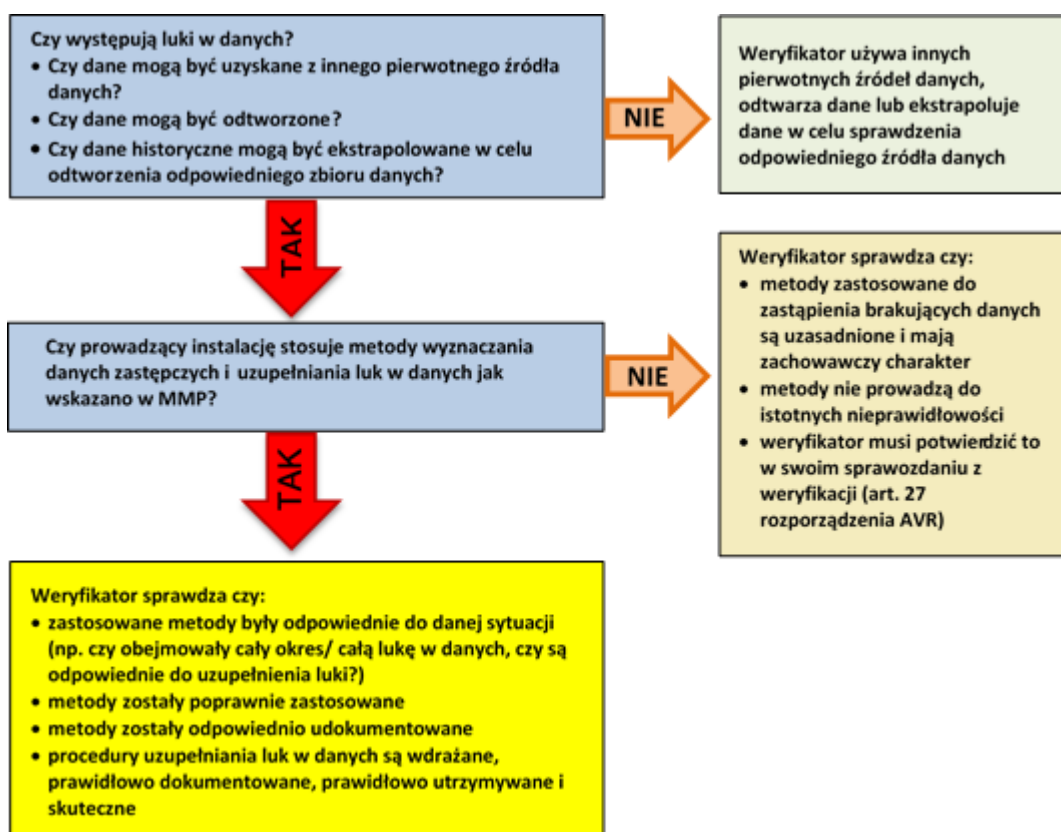
Elementy fachowej wiedzy technicznej i kompetencji	Przykłady wiedzy i umiejętności związanych z kompetencjami technicznymi
Ocena aspektów MMP	<p>Jest w stanie ocenić i zrozumieć:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jak wdrażany jest MMP w instalacji; • jak sprawdzić zgodność raportu dotyczącego danych podstawowych z MMP; • jak analizować informacje i dane potwierdzające czy MMP jest nadal odpowiedni i jest wdrażany • jak sprawdzić zgodność MMP z FAR jeśli MMP nie jest zatwierdzony i jak postępować z aspektami nieracjonalnych kosztów/wykonalności technicznej jeśli nie zostało to zatwierdzone przez organ właściwy.
Określona działalność i technologia	<ul style="list-style-type: none"> • jest w stanie zidentyfikować i zrozumieć które kluczowe operacje wpływają na dane dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień prowadzącego instalację; • posiada ogólną wiedzę na temat technologii stosowanych w sektorze przemysłu, w którym działa instalacja.

<p>Odpowiednie granice podinstalacji i źródła emisji/strumienie materiałów wsadowych</p>	<p>Posiada zrozumienie i wiedzę o:</p> <ul style="list-style-type: none"> • problemie/pojęciach związanych z podinstalacjami wytwarzającymi emisje procesowe, gazami odlotowymi i poprawki na zawarte w nich ciepło; spalanie gazów na pochodniach dla zapewnienia bezpieczeństwa etc.; • granicach podinstalacji; • definicji benchmarków produktowych i granic systemu; • zamienności paliwa i energii elektrycznej; • definicji podinstalacji rezerwowych; • przypisywania danych do odpowiednich podinstalacji; • ocenie kompletności strumieni emisji i strumieni materiałów wsadowych; • wsadów i produktów istotnych dla emisji GHG.
<p>Ilościowe ujęcie, monitorowanie i sprawozdawczość uwzględniająca odpowiednie kwestie techniczne i sektorowe</p>	<p>Rozumienie i posiadanie wiedzy na temat technik związanych z monitorowaniem i raportowaniem, które wymagają umiejętności i wiedzy w kwestiach takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> • parametry do zbierania danych podstawowych; • zrozumienie koncepcji wymienności energii elektrycznej i ciepła; • wiedza o specjalnych tematach takich jak współczynnik CWT i sposobie określania powiązanych poziomów działalności oraz innych specjalnych benchmarków; • zrozumienie metod określania przepływów ciepła netto kwalifikujących się do przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach podinstalacji rezerwowych; do wyznaczania danych zastępczych dla mierzalnego ciepła; i do obliczania emisji powiązanych z ciepłem w instalacjach CHP;
<p>Wiedza na temat organizacji prowadzącego instalację i zapewniania jakości</p>	<ul style="list-style-type: none"> • właściwe prowadzącemu instalację przepływ danych i ocenę ryzyka; • właściwe prowadzącemu działania kontrolne odnoszące się do przepływu danych; • ogólna organizacja w odniesieniu do monitorowania i sprawozdawczości, a także środowisko kontroli w którym funkcjonuje system księgowy prowadzącego instalację; • procedury wymienione w MRR; na przykład procedury dotyczące działań w zakresie przepływu danych i działań kontrolnych; oraz do zarządzania odpowiedzialnością za monitorowanie i raportowanie w ramach instalacji.
<p>Wiedza związana z umowami weryfikacyjnymi</p>	<ul style="list-style-type: none"> • rozumienie kontraktów lub innych umów z prowadzącym instalację w celu unikania konfliktów i może wpływać na weryfikację (np. przydział czasu w umowach z prowadzącym instalację). • rozumienie jak zastosować pojęcie istotności do danych podstawowych, w szczególności w odniesieniu do zbiorów danych, które nie mają zdefiniowanego progu istotności.

7.3 Postępowanie w przypadku luk w danych powiązanych z FAR

Luki w danych mogą zostać zidentyfikowane przez weryfikatora podczas przeprowadzania testów analitycznych i szczegółowej weryfikacji danych lub przez samego prowadzącego instalację. Rysunek 3 poniżej pokazuje, co weryfikator jest zobowiązany sprawdzić w przypadku luk w danych.

Luka danych występująca kilkakrotnie w dłuższym okresie może wskazać, że działania kontroli wewnętrznej nie funkcjonowały prawidłowo. Weryfikator oceni zatem częstotliwość występowania luk w danych oraz działania kontrolne wdrożone w celu uniknięcia takich luk w danych. Weryfikator ocenia, czy działania kontroli wewnętrznej są skuteczne⁴⁵ (np. czy systemy IT automatycznie przesyłające dane są bezpieczne i działają prawidłowo, czy prowadzący instalację ma wbudowane mechanizmy ręcznej kontroli, aby zapewnić, że nie występują luki w danych oraz czy regularnie odbywa się walidacja danych w celu wykrycia problemów zanim staną się lukami w danych).

Rysunek 3 – Postępowanie w przypadku luk w danych.

⁴⁵Weryfikator powinien być świadomy, że niektóre dane, które należy zgłosić w 2019 r., nie byłyby zbierane z przeznaczeniem do celów danych podstawowych / benchmarków, gdy były pierwotnie generowane. Weryfikator powinien ocenić skuteczność działań kontrolnych w tym kontekście, tj. kontroli obowiązujących w momencie wygenerowania, do celów, dla których zostały wygenerowane.

8 Załącznik 1 – Sprawozdanie z weryfikacji

8.1 Główne elementy sprawozdania z weryfikacji

Sprawozdanie z weryfikacji odnosi się do wszystkich zgłoszonych danych podstawowych; jest to wskazane w przygotowanym przez Komisję wzorze szablonu raportu, gdzie w zakładce⁴⁶ „Podsumowanie” wskazano: dla zbioru danych do przydziału bezpłatnych uprawnień oraz w odpowiedniej zakładce (zakładkach)⁴⁷ dotyczącej (dotyczących) benchmarków: dla zestawu danych do aktualizacji wartości benchmarków (jeśli jest to istotne dla instalacji).

Główne wymogi dotyczące zawartości sprawozdania z weryfikacji są wymienione w art. 27 ust. 3 AVR. Zawartość sprawozdania z weryfikacji raportów dotyczących danych podstawowych jest podobna do sprawozdania z weryfikacji rocznego raportu na temat wielkości emisji. Istnieją jednak pewne elementy specyficzne dla raportów podstawowych, takie jak potwierdzenie, że weryfikator sprawdził MMP i że plan ten jest zgodny z FAR (w sytuacjach, w których weryfikator zatwierdził MMP).

Sprawozdania z weryfikacji zawierają informacje wymienione poniżej:

- Odnoszące się do weryfikatora:
 - Nazwa i adres weryfikatora
 - Nazwa audytora wiodącego EU ETS, audytora(ów), eksperta technicznego (ekspertów technicznych) i osoby dokonującej niezależnego przeglądu
 - Nazwa, i podpis osoby upoważnionej przez weryfikatora wraz z datą podpisu
 - Datę (daty) i czas trwania wizyty (wizyt) w obiekcie oraz informację kto je przeprowadzał
- Odnoszące się do prowadzącego instalację:
 - Nazwa i adres instalacji oraz upoważnionego prowadzącego instalację
 - Unikatowy nr ID instalacji
 - Osobę do kontaktu odpowiedzialną za raport dotyczący danych podstawowych w ramach FAR, po stronie instalacji (nazwisko i adres, numer telefonu oraz adres email)
- Odnoszące się do raportu prowadzącego instalację
 - Odniesienie do nazwy i daty ostatecznego zweryfikowanego raportu dotyczącego danych podstawowych (jeśli sprawozdanie z weryfikacji nie jest osadzony w samym raporcie dotyczącym danych podstawowych)
 - Okres bazowy, który jest weryfikowany [2014-2018 albo 2019-2023].
 - Odniesienie do odpowiednich zakładek raportu podstawowego, które

⁴⁶Zakładka K_Summary szablonu raportu

⁴⁷Zakładka F_ProductBM i/lub G_Fall-back szablonu raportu

zawierają weryfikowane dane (tj. zakładka Podsumowanie, zakładki Product benchmark i/lub Fall Back Benchmark, w stosownych przypadkach, jako że te zakładki zawierają dane do aktualizacji wartości benchmarków).

- Podstawa wniosków z weryfikacji uwzględniająca:
 - o cele, zakres i obowiązki różnych stron [prowadzącego instalację, organu właściwego i weryfikatora]
 - o kryteria stosowane do weryfikacji, uwzględniając:
 - MMP (z informacją o okresie ważności i wersji) oraz czy został już zatwierdzony przez organ właściwy
 - FAR i powiązane wytyczne
 - AVR oraz powiązane wytyczne i standardy
 - o zakres weryfikacji
- jeżeli MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy, potwierdzenie, że MMP jest zgodny z FAR.
- nierozwiązane problem zidentyfikowane podczas weryfikacji
 - opis wszelkich zidentyfikowanych nieprawidłowości i niezgodności, które nie zostały skorygowane przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji;
 - opis wszelkich przypadków nieprzestrzegania przepisów FAR, które zostały zidentyfikowane podczas weryfikacji;
 - potwierdzenie, że metody zastosowane do wypełnienia luk w danych są uzasadnione i oparte na zasadach naukowych/inżynierskich oraz czy metoda (metody) oraz czy metoda (metody) prowadzą do istotnych nieprawidłowości czy też nie;
 - wszelkie zalecenia dotyczące ulepszeń (w stosownych przypadkach).

w celu wyjaśnienia co stanowiło podstawę opinii wyrażonej we wnioskach z weryfikacji.

Komisja opracowała wzór szablonu sprawozdania z weryfikacji i wniosków z weryfikacji, która zawiera wszystkie wymagane elementy.

9 Załącznik 2 – Lista dostępnych dokumentów z wytycznymi

W ramach FAR zidentyfikowano specyficzne tematy, które zasługują na dalsze wyjaśnienia lub wytyczne. Dokumenty zawierające wytyczne FAR mają na celu wyjaśnienie tych problemów tak szczegółowo i jasno, jak to tylko możliwe. Komisja uważa za konieczne jest osiągnięcie maksymalnego poziomu harmonizacji w stosowaniu metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień dla 4 okres.

Celem wytycznych FAR jest osiągnięcie spójności interpretacji FAR, promowanie harmonizacji i zapobieganie ewentualnym nadużyciom lub zakłóceniom konkurencji we Wspólnocie. Pełna lista tych dokumentów jest przedstawiona poniżej:

- Dokument z wytycznymi nr 1 – ogólne wytyczne:
Dokument zawiera ogólny przegląd procesu przydziału bezpłatnych uprawnień i przedstawia metody przydziału bezpłatnych uprawnień. Wyjaśnia również w jaki sposób różne dokumenty zawierające wytyczne odnoszą się do siebie nawzajem.
- Dokument z wytycznymi nr 2 – wytyczne dotyczące metodyki przydziału bezpłatnych uprawnień na poziomie instalacji.
Dokument ten wyjaśnia, w jaki sposób metodyka przydziału bezpłatnych uprawnień działa na poziomie instalacji oraz wyjaśnia, w jaki sposób narażenie sektora na ryzyko ucieczki emisji wpływa na określenie przydziału bezpłatnych uprawnień.
- Dokument z wytycznymi nr. 3 - wskazówki dotyczące zbierania danych:
Niniejszy dokument wyjaśnia, jakie dane są potrzebne prowadzącym instalacje do przedłożenia właściwym organom i jak je gromadzić, obejmując zarówno dane do określenia wstępnego przydziału bezpłatnych uprawnień, jak i do aktualizacji wartości benchmarków. Odzwierciedla strukturę szablonu gromadzenia danych dostarczonego przez Komisję Europejską (KE).
- Dokument z wytycznymi nr 4 – wytyczne dotyczące weryfikacji danych w ramach NIMs:
Niniejszy dokument jest skierowany do weryfikatorów EU ETS i jednostek akredytujących. Wyjaśnia proces weryfikacji odnoszący się do danych zebranych na potrzeby Krajowych Środków Wykonawczych⁴⁸, przedkładanie danych przez nowe instalacje.
- Dokument z wytycznymi nr 5 - wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości (M&R) na potrzeby FAR:
Ten dokument służy trzem celom:
 - (a) Zapewnić „szybki przewodnik” dla czytelników nowych w temacie bezpłatnych przydziałów uprawnień w EU ETS;
 - (b) Podać przegląd wymogów M&R wprowadzonych przez FAR, uzupełniając istniejący roczny cykl zgodności ustanowiony już przez rozporządzenie dotyczące monitorowania i raportowania (MRR) oraz rozporządzenie dotyczące akredytacji i weryfikacji (AVR); oraz

⁴⁸Artykuł 11 Dyrektywy 2003/87/WE

(c) Zapewnić wskazówki dotyczące wymagań MMP i innych nowych elementów FAR, które nie są ujęte w innych dokumentach zawierających wytyczne w tej serii.

- Dokument z wytycznymi nr 6 – wytyczne dotyczące przepływów ciepła między granicami instalacji: w tym dokumencie wyjaśniono, w jaki sposób metody przydziału uprawnień działają w przypadku wymiany ciepła pomiędzy granicami instalacji.
- Dokument z wytycznymi nr 7 - wytyczne dotyczące nowych instalacji i zamknięcia: Dokument ten ma na celu wyjaśnienie zasad przydziałów bezpłatnych uprawnień odnoszące się do nowych instalacji, zamknięć i zmian poziomu działalności.
- Dokument z wytycznymi nr 8 - wytyczne dotyczące gazów odlotowych i podinstalacji wytwarzających emisje procesowe:
Niniejszy dokument zawiera wyjaśnienie metodologii przydziału dotyczącej podinstalacji wytwarzających emisje procesowe, w szczególności dotyczących oczyszczania gazów odlotowych.
- Dokument z wytycznymi nr 9 - wytyczne dla poszczególnych sektorów:
Ten dokument zawiera szczegółowy opis benchmarków produktowych, a także granice systemowe każdego benchmarku produktowego wymienionego w FAR. Ponadto, w stosownych przypadkach, opisano specjalne metody obliczania poziomów działalności lub dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień.
- Dokument z wytycznymi nr. 10 - połączenia i podziały:
Ten dokument wyjaśnia, w jaki sposób połączenia i / lub podziały instalacji mogą mieć wpływ na przydziały bezpłatnych uprawnień.

Ta lista dokumentów ma na celu uzupełnienie innych opracowań wydanych przez Komisję Europejską dotyczących fazy 3 i - w razie potrzeby - zaktualizowanych dla okresu 4 EU ETS, w szczególności:

- Wytyczne dotyczące interpretacji załącznika I do dyrektywy EU ETS (z wyłączeniem działalności lotniczej); niniejszy dokument zawiera wskazówki dotyczące interpretacji załącznika I do dyrektywy, który wskazuje zakres EU ETS począwszy od 2013 r⁴⁹;
- Wytyczne do identyfikacji wytwórców energii elektrycznej⁵⁰.

Ponadto Komisja dostarczyła obszerny zestaw materiałów informacyjnych dotyczących MRVA w ramach EU ETS⁵¹. Zakłada się, że użytkownik bieżącego dokumentu jest zaznajomiony przynajmniej z podstawowymi zasadami MRVA.

Ponadto, Komisja dostarczyła obszerny zestaw materiałów informacyjnych dotyczących MRVA w ramach EU ETS⁵². Zakłada się, że użytkownik bieżącego dokumentu jest zaznajomiony przynajmniej z podstawowymi zasadami MRVA. W szczególności istotne są następujące wytyczne AVR:

⁴⁹ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf

⁵⁰ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

⁵¹ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 – patrz w szczególności sekcja “Quick guides”

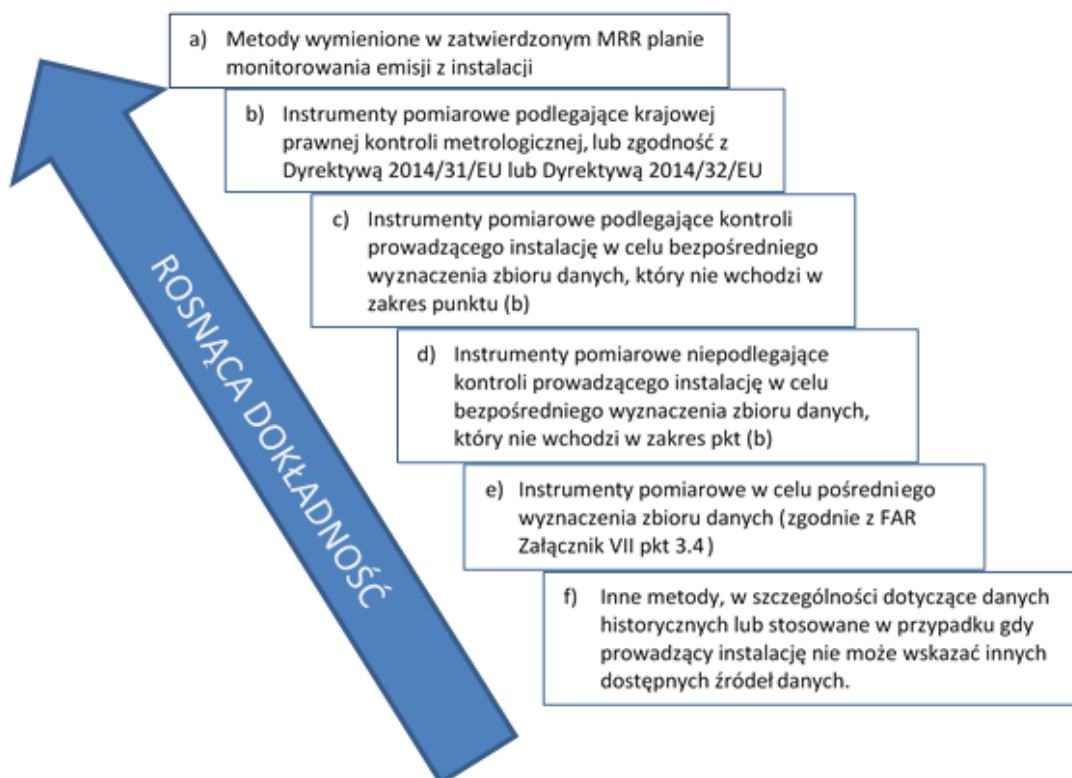
⁵² https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 – patrz w szczególności sekcja “Quick guides”

- EGD I – wyjaśnienia dotyczące AVR dokument z wytycznymi nr. 1
- KGN II.1 - AVR Kluczowe wskazówki II.1 na temat zakresu weryfikacji
- KGN II.2 - AVR Kluczowe wskazówki II.2 na temat analizy ryzyka
- KGN II.3 – AVR Kluczowe wskazówki II.3 na temat analizy procesu
- KGN II.4 - AVR Kluczowe wskazówki II.4 na temat próbkowania
- KGN II.5 - AVR Kluczowe wskazówki II.5 na temat wizyt w obiektach
- KGN II.7 - AVR Kluczowe wskazówki II.7 na temat kompetencji
- KGN II.8 - AVR Kluczowe wskazówki II.8 na temat relacji pomiędzy AVR i EN ISO 14065
- KGN II.9 - AVR Kluczowe wskazówki II.9 na temat relacji pomiędzy AVR and EN ISO/IEC 17011
- KGN II.10 - AVR Kluczowe wskazówki II.10 na temat wymiany informacji

10 Załącznik 3 - Hierarchia najdokładniejszych źródeł danych

Hierarchie źródeł danych pozwalających na osiągnięcie najwyższej możliwej dokładności określono w Załączniku VII ust. 4 FAR zaprezentowano na poniższych rysunkach:

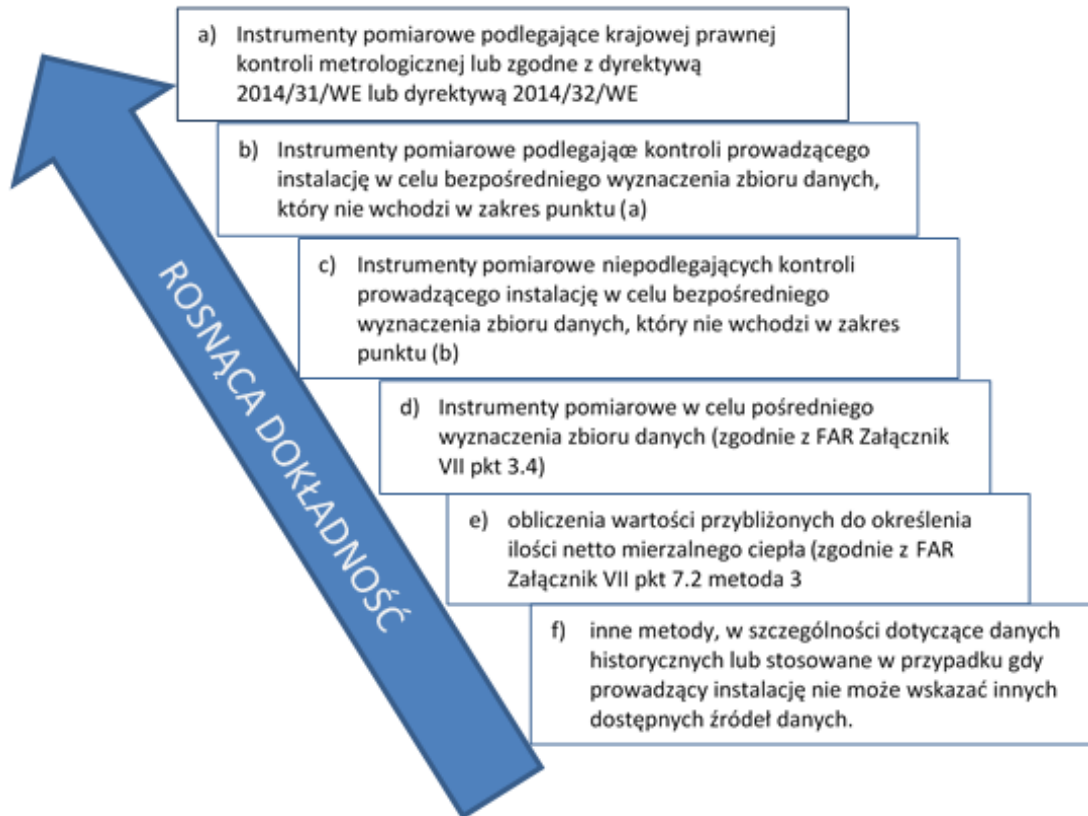
Rysunek 4 - Źródła danych do celów ujęcia ilościowego materiałów i paliw (FAR, Załącznik VII pkt 4.4)

⁵³Jedynie źródła danych wymienione na rysunku 4 lit. a) i b) są uważane za stanowiące najbardziej odpowiednie źródła danych, natomiast źródło danych, o którym mowa w lit. a) tego akapitu stosuje się w takim zakresie, w jakim obejmuje ono odnośny zbiór danych. Źródła danych, o których mowa w lit. c)-f) na rysunku 4 uważa się za mniej odpowiednie; wymieniono je w lit. c)-f) zgodnie z hierarchią malejącą.

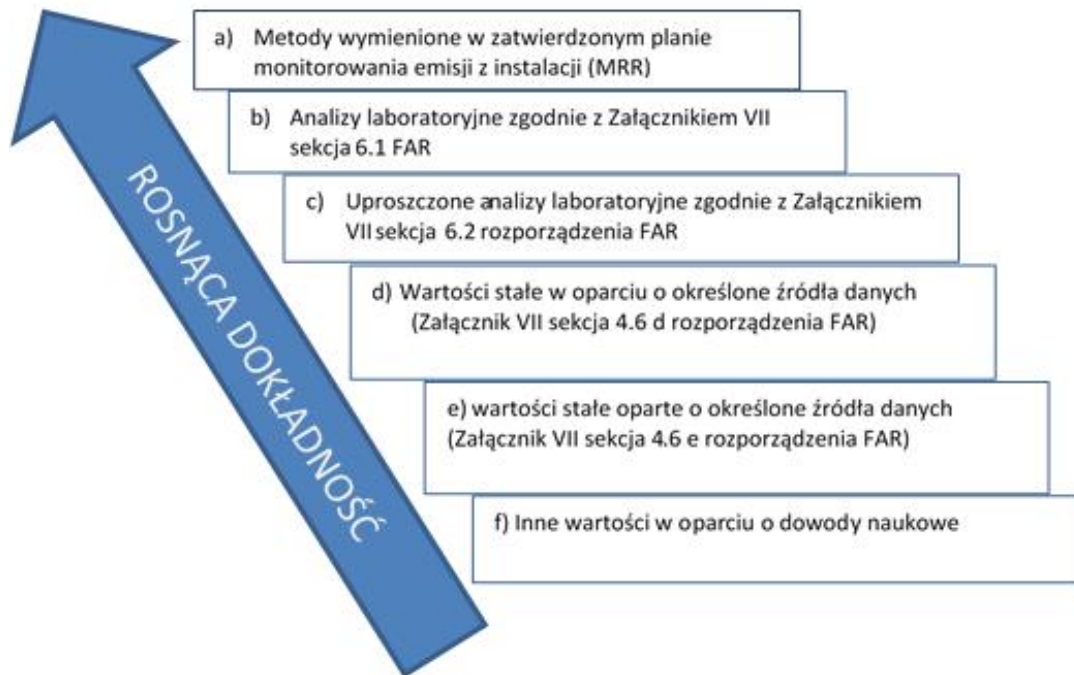
⁵³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych.

Rysunek 5- Źródła danych do ilościowego ujęcia przepływów energii (FAR, Załącznik VII pkt 4.5)

Tylko źródła wymienione na rysunku 5 w punkcie a) uważa się za stanowiące najbardziej odpowiednie źródła danych. Źródła danych wskazane na rysunku 5 pkt od c) f) uważa się za mniej odpowiednie; wymieniono je w pkt b) do f) zgodnie z hierarchią malejącą.

Rysunek 6 - Źródła danych do określenia właściwości materiałów (FAR, Załącznik VII pkt 4.6)

Tylko źródła danych wskazane w pkt od a) i b) na powyższym rysunku nr 6 są uważane za stanowiące najbardziej odpowiednie źródła danych, przy czym źródło danych o którym mowa w pkt a) stosuje się w takim zakresie, w jakim obejmuje ono odnośny zbiór danych. Źródła danych wymienione w punktach od c) do e) na rysunku 6 uważa się za mniej odpowiednie i wymieniono je w pkt od c) do e) zgodnie z hierarchią malejącą.

11 Załącznik 4 - Przykład „Deklaracji zarządczej”

<Wstaw nazwisko i stanowisko pracy głównego punktu kontaktowego prowadzącego instalację> <Wstaw adres instalacji / firmy>
 <wstaw datę>
 <wstaw: Numer zezwolenia EU-ETS>

Szanowni Państwo

Weryfikacja danych podstawowych na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień na okres

Potwierdzamy, zgodnie z naszą najlepszą wiedzą i przekonaniem, oraz po przeprowadzeniu odpowiednich dochodzeń, następujące oświadczenia przekazane [Nazwa Jednostki Weryfikującej] w związku z weryfikacją raportu dotyczącego danych podstawowych.

- Potwierdzamy, że wszystkie odnośne podinstalacje zostały uwzględnione, a dane zbiorcze podzielone bez pominięć lub podwójnego liczenia, z wyjątkiem:
 - <wstaw wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo występuje) albo usuń w stosownym przypadku>

2. Potwierdzamy że informacje w przedłożonym raporcie na temat danych podstawowych odpowiadają powiązanim informacjom w planie metodyki monitorowania tej instalacji (wstaw datę odpowiednich MMPs), *z wyjątkiem:*
 - *<wstaw wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo występuje) albo usuń w stosownym przypadku>*
3. Potwierdzamy, że zastosowaliśmy dostępne dane charakteryzujące się najwyższą dokładnością zgodnie z rozporządzeniem FAR Załącznik VII, sekcja 4: [wstaw odpowiednie numery sekcji np.: 4.4(a), 4.5(a), 4.6(a) itp.], *z wyjątkiem:*
 - *<wstaw wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo jest dozwolone – wymagane będą dowody potwierdzające, aby to wykazać) albo usuń w stosownym przypadku>*
4. Potwierdzamy, że kody NACE/PRODCOM zadeklarowane w raporcie dotyczącym danych podstawowych są spójne z kodami, które używamy do innych celów, *z wyjątkiem:*
 - *<wstaw wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo jest dozwolone – wymagane będą dowody potwierdzające, aby to wykazać) albo usuń gdy jest to stosowne>*
5. Potwierdzamy, że pakiet dowodów dostarczony do [Nazwa weryfikatora] jest na tyle kompletny jak to tylko możliwe dla instalacji, biorąc pod uwagę zasady FAR i wytyczne dostarczone przez Komisję Europejską oraz organ właściwy państwa członkowskiego; *z wyjątkiem:*
 - *<wstaw wszelkie wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo jest dozwolone - wymagane będą dowody, by to wykazać) lub usuń w stosownym przypadku>*
6. Potwierdzamy, że nie wiemy o żadnych faktycznych lub możliwych przypadkach nieprzestrzegania zasad powyższego schematu; *z wyjątkiem: <wstaw wszelkie wyjątki od powyższego oświadczenia (z wyjaśnieniem dlaczego odstępstwo jest dozwolone - wymagane będą dowody, by to wykazać) lub usuń w stosownym przypadku>*
7. Jesteśmy świadomi naszej odpowiedzialności za systemy monitorowania i systemy kontroli wewnętrznej, które mają zapobiegać i wykrywać błędy lub nieprawidłowości danych podstawowych EU ETS.
8. Udostępniliśmy [Nazwa Weryfikatora] wyniki naszej oceny ryzyka, która ocenia, czy nasz raport dotyczący danych podstawowych jest wolny od istotnych nieprawidłowości, które mogą powstać w wyniku błędu, pominięcia lub braku kontroli wewnętrznej.
9. Potwierdzamy, że powyższe oświadczenia są dokonywane na podstawie zapytań kierownictwa i pracowników [wpisz nazwę instalacji/firmy] (oraz w stosownych przypadkach kontroli dowodów) wystarczających do upewnienia się, że możemy prawidłowo przedstawić każde z powyższych oświadczeń.
10. Potwierdzamy, że wymienione poniżej osoby są upoważnione do składania oświadczeń w imieniu instalacji i prowadzącego instalację.

Podpisano w imieniu [wstaw nazwę instalacji/firmy]

1. Instalacja EU ETS Organ odpowiedzialny technicznie:

Podpis:	
Nazwisko [WIELKIE LITERY]	
Stanowisko:	
Data:	

2. Niezależny przegląd działań związanych z przepływem danych wykonany przez:

Podpis:	
Nazwa [WIELKIE LITERY]	
Stanowisko:	
Data:	

3 Podpis kierownictwa wyższego szczebla:

Podpis:	
Nazwisko [WIELKIE LITERY]	
Stanowisko:	
Data:	

Uwaga: Niniejsza deklaracja zostanie podpisana przez:

- 1) Osobę odpowiedzialną za zestawienie danych podstawowych i ogólny nadzór nad danymi EU ETS i środowiskiem kontroli;
- 2) Jedną osobę, która dokonała przeglądu danych, ale nie brała udziału w określaniu lub rejestrowaniu danych podstawowych EU ETS; oraz
- 3) Odpowiedniego członka zespołu zarządzającego wyższego szczebla w instalacji, np. dyrektor zarządzający, kierownik zakładu, sekretarz firmy lub dyrektor wykonawczy.

12 Załącznik 5 – Porównanie z dokumentem z wytycznymi nr 4 z 2011 roku.

Poniższa tabela pokazuje, w jaki sposób sekcje dokumentu z wytycznymi nr 4 z 2011 r. odnoszą się do sekcji w aktualnej wersji 2019 r. ; i gdzie omawiane są główne tematy. Należy pamiętać, że zawartość odpowiednich sekcji w różnych wersjach uległa znacznej zmianie w wyniku nowych zasad w zmienionej dyrektywie ETS, zmienionym AVR i FAR. „-” wskazuje sekcje, które są nowe w wersji z 2019 roku; a * wskazuje, że w wersji 2019 nastąpiła znacząca zmiana w porównaniu z wersją z 2011 r.

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Wstęp	1	1	
Status dokumentów z wytycznymi	1.1	1.1	
Wymogi prawne	1.2	1.2	* Wyjaśnia zmiany w przepisach od czasu gromadzenia danych w 2011 roku
Zakres dokumentu z wytycznymi	-	1.3	Wyjaśnia co obejmuje niniejszy dokument z wytycznymi
Dostępne informacje	1.3	1.4	Należy pamiętać, że wszystkie wytyczne zostały zaktualizowane w wyniku nowych zasad. Jest to odzwierciedlone w tej sekcji.
Przegląd procesu zbierania danych	1.4		Usunięte w wersji z 2019 r.
Weryfikacja raportów z danymi podstawowymi NIMs	-	2	Nowa sekcja wyjaśniająca wymagania dotyczące przedłożenia przez prowadzącego instalację raportów dotyczących danych podstawowych NIMs i informacji dostarczanych przez prowadzącego instalację.

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Raport dotyczący danych podstawowych NIMs	-	2.1	Nowa sekcja wyjaśniająca, co musi się znaleźć w raporcie i danych w odniesieniu do których weryfikator wyraża wnioski
Rola planu metodyki monitorowania	-	2.2	Nowa sekcja wyjaśniająca MMP i potrzebę walidacji przez weryfikatora na zgodność z zasadami FAR jeśli MMP nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy
Implikacje do osiągnięcia danych o 'najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności		2.3	Nowa sekcja wyjaśniająca wymogi w zakresie "najwyższej możliwej do osiągnięcia dokładności" dla generowania danych pierwotnych przez prowadzącego instalację oraz tego, co weryfikator musi rozważyć w tym kontekście.
Uznawanie weryfikatorów	2	5	Usunięty w wersji 2019 i zastąpiony przez nową sekcję dotyczącą akredytacji weryfikatorów (patrz poniżej) – cały proces uznawania weryfikatorów na potrzeby FAR został ujęty w AVR:2018, więc ta sekcja nie istnieje już w GD 4 z 2019 r. i została zastąpiona sekcją 5.
Akredytacja lub inne podejścia do uznawania	2.1	5	
Weryfikacja danych dotyczących nowych instalacji		3	Nowa sekcja wyjaśniająca, co musi zrobić prowadzący instalację, aby ubiegać się o bezpłatny przydział dla nowych instalacji. Należy pamiętać, że definicja nowej instalacji zmieniła się w porównaniu z wersją wytycznych z 2011 r. Wymogi weryfikacji są takie same, jak określono w sekcji 5 zaktualizowanej wersji GD4, z wyjątkiem tego, że walidacja MMP nie będzie miała zastosowania.
Weryfikacja danych dotyczących rocznych poziomów działalności	-	4	Nowa sekcja. Obecnie pusta i oczekująca na zasady dotyczące sprawozdawania rocznych poziomów działalności.
Akredytacja weryfikatorów	-	5	Nowa sekcja dotycząca akredytacji w ramach AVR:2018
Akredytacja	-	5.1	Nowa sekcja wyjaśniająca że zasady AVR:2018 mają zastosowanie do akredytacji na potrzeby FAR. Weryfikatorzy, posiadający Zakres 98 są akredytowani do przeprowadzania weryfikacji

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
			jeśli posiadają zakresy akredytacji odpowiedniego sektora i wykazują swojej krajowej jednostce akredytacyjnej że posiadają kompetencje w zakresie nowych zasad FAR i powiązanych wytycznych
Wymogi w zakresie kompetencji dotyczące weryfikatorów	2.2	5.2	*Ta sekcja została zaktualizowana w celu odzwierciedlenia zmian w zasadach i wytycznych od czasu gromadzenia danych w 2011 r. i przedstawia przykłady konkretnych wymagań w zakresie kompetencji wymaganych do weryfikacji FAR, które uzupełniają wymagania dotyczące kompetencji w AVR. Odwołuje się również do sekcji 7.2 w celu uzyskania bardziej szczegółowych przykładów na temat kompetencji weryfikatora w odniesieniu do FAR.
Wymogi w zakresie bezstronności dotyczące weryfikatorów	-	5.3	Nowa sekcja podkreślająca, że wymogi bezstronności AVR mają zastosowanie do weryfikacji FAR.
Wymogi w zakresie wymiany informacji	-	5.4	Nowa sekcja podkreślająca, że wymogi wymiany informacji AVR mają zastosowanie do weryfikacji FAR
Proces weryfikacji	3	6	
Ogólne podejście	3.1	6.1	* Zaktualizowano, aby odzwierciedlić fakt, że weryfikacja danych dotyczących bezpłatnego przydziału została objęta systemem AVR: 2018. Sekcja przypomina weryfikatorom, że ich działania weryfikacyjne są wykonywane na poziomie podinstalacji, a w przypadku wskaźników emisyjności (benchmarków) i ciepła dane będą się różnić od tych objętych roczną weryfikacją emisji na poziomie instalacji.

Zobowiązania poprzedzające zawarcie umowy		6.1.1	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do oceny, czy weryfikator może przyjąć konkretną umowę weryfikacyjną; oraz dostarczająca przykładów dokumentów, które prowadzący instalację dostarczy w celu poparcia tej oceny.
---	--	-------	--

Analiza strategiczna		6.1.2	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do prac przygotowawczych do weryfikacji FAR; oraz dostarczająca przykładów informacji i dokumentów, które prowadzący instalację musi dostarczyć w celu wsparcia tej analizy w celu weryfikacji FAR. Przypomina weryfikatorom o potrzebie przyjrzenia się złożoności podinstalacji i podziału na nie danych zagregowanych. W przypadku, gdy weryfikator przeprowadził wcześniejsze prace w celu oceny procesów rozliczania danych i kontroli urzędzeń itp., niniejsza sekcja wyjaśnia, w jaki sposób analizy powinny uwzględniać zakres, w jakim można polegać na tych dowodach w weryfikacjach FAR.
Analiza ryzyka	-	6.1.3	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do prac przygotowawczych do weryfikacji FAR.
Plan weryfikacji	-	6.1.4	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do planowania weryfikacji FAR
Analiza procesu (szczegółowa weryfikacja)		6.1.5	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do przeprowadzania szczegółowej weryfikacji. Określono konkretne kontrole FAR; i odnosi się do odpowiednich dokumentów KGN z zestawu wytycznych do AVR.
Wizyty na obiekcie		6.1.6	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do wizyt na miejscu. AVR wymaga przeprowadzenia wizyty na miejscu i / lub innych lokalizacjach w celu weryfikacji FAR raz lub więcej razy, zgodnie z oceną ryzyka weryfikatora.

Postępowanie przypadku nieprawidłowości, niezgodności nieprzestrzegania przepisów	w i	6.1.7	Nowa sekcja określająca obowiązki weryfikatorów i prowadzących instalację w przypadku stwierdzenia niezgodności, nieprzestrzegania przepisów i / lub nieprawidłowości (kwestie te są zdefiniowane) - w tym obowiązki korekty.
--	--	-------	---

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Podsumowanie ustaleń z weryfikacji		6.1.8	Nowa sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 w odniesieniu do wniosków weryfikatora; potrzeby wystarczających dowodów do oceny; oraz dobrą praktykę w uzyskiwaniu „Deklaracji zarządczej” od kierownictwa wyższego szczebla prowadzącego instalację, że dostarczono wszystkie informacje i dowody, których weryfikator wymaga, aby ukończyć swoją pracę. Sekcja obejmuje również niezależny przegląd techniczny i wewnętrzną dokumentację z weryfikacji.
Zakres weryfikacji	3.2	6.2	* zaktualizowana sekcja odzwierciedlająca wymagania AVR: 2018 i określająca, co obejmuje weryfikacja indywidualna, poziom pewności i zasady mające zastosowanie do weryfikacji danych dotyczących przydziału. W tej sekcji opisano, w jaki sposób weryfikator sprawdza MMP, gdy podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy oraz gdy nie podlega zatwierdzeniu przez organ właściwy.
Ocena danych		6.3	Nowa sekcja przedstawiająca przykłady konkretnych kontroli wymaganych dla danych FAR i MMP; oraz obowiązek prowadzącego instalację do poprawienia danych i aktualizacji MMP, zgodnie z wymaganiami. Przedstawiono podejście do szacowania i weryfikacji luk w danych. W szczególności wyjaśniono, co oznacza „konserwatywny” w kontekście danych FAR (w przeciwieństwie do definicji na potrzeby rozliczania rocznych emisji).
Ocena jakości raportów z metodyki	3.3		Usunięte w wersji z 2019 r.
Wybory metodologiczne	3.5	6.4	

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Poziom pewności	3.5.1	6.4.1	* stwierdza wymagany poziom pewności i podkreśla wyzwanie związane z cyklem gromadzenia danych w 2019 r. ze względu na retrospektywny charakter danych historycznych oraz fakt, że dane te niekoniecznie zostały zebrane w celu, którego wymaga obecnie FAR. Przypomina weryfikatorom, że mogą dostarczyć zalecenia dotyczące ulepszeń, aby zapewnić, że przyszłe cykle gromadzenia danych będą solidne
Istotność	3.5.2	6.4.2	* Wyjaśnia charakter istotności w dwóch kontekstach, w których jest stosowana (do planowania weryfikacji i do wyciągania wniosków). Określa konkretne progi ilościowe określone w AVR: 2018; i wyjaśnia, w jaki sposób inne części zestawu danych (bez określonych progów) powinny być oceniane wraz z jakościowymi względami istotności. Wyjaśnia również, jakie inne czynniki weryfikator powinien wziąć pod uwagę w analizie istotności (ocena jakościowa).
Sprawozdanie z weryfikacji i wnioski z weryfikacji	3.6	6.5	* nakreśla wymagania dotyczące sprawozdania z weryfikacji i opinii z weryfikacji (ang. VOS); udostępnia różne opcjonalne opinie dostępne dla weryfikatorów; oraz wyjaśnia okoliczności, w których weryfikatorzy muszą zgłaszać zidentyfikowane problemy we wnioskach z weryfikacji, w tym sposób ich opisywania.
Postępowanie w przypadku negatywnych wniosków z weryfikacji	3.4	6.6	* Podkreśla, że bezpłatne przydziały mogą zostać przyznane wyłącznie prowadzącym instalacje, którzy przesyłają dane zweryfikowane jako zadowalające.
Tematy specyficzne dla danych podstawowych NIMs	4	7	
Principia CIMs	4.1	7.1	
Ocena	-	7.1.1	* przedstawia rozważania dotyczące oceny granic podinstalacji i

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
granic podinstalacji			powiązane definicje (takie jak wytwórca energii elektrycznej, mierzalne i niemierzalne ciepło, podinstalacje wytwarzające emisje procesowe, gazy odlotowe itp.); oraz sprawdzanie kompletności źródeł emisji i strumieni materiałów wsadowych. Przypomina weryfikatorom, aby byli świadomi konieczności potwierdzenia, że nie występuje podwójne liczenie lub pominięcia w odniesieniu do instalacji jako całości
Najbardziej dokładne dostępne źródła danych		7.1.2	Nowa sekcja przedstawiająca wymagania FAR dla prowadzących instalacje którzy mają wykazać, że ich dane mają „najwyższą osiągalną dokładność”; oraz wyjaśnia, co to oznacza dla pracy weryfikatora w kontekście emisji historycznych i przechodząc do kolejnych cykli gromadzenia danych w celu określenia bezpłatnych przydziałów.
Nieracjonalne koszty i niewykonalność techniczna		7.1.3	Nowa sekcja na temat tego, w jaki sposób weryfikatorzy oceniają nieracjonalne koszty lub techniczną niewykonalność, jeżeli prowadzący instalację zgłosił takie roszczenie w przypadku odstępstwa od opcji źródeł danych o najwyższych możliwych do osiągnięcia dokładnościach (wymienionych w załączniku 3).
Uproszczona ocena niepewności		7.1.4	Nowa sekcja przedstawiająca wykorzystanie oceny niepewności na potrzeby FAR do uzasadnienia użycia źródeł danych innych niż te, które znajdują się na szczycie hierarchii podanych w załączniku 3.
Ocena zastosowania benchmarków produktowych	-	7.1.5	Nowa sekcja przedstawiająca przykłady konkretnych kontroli, które weryfikator musi przeprowadzić na danych dotyczących wskaźników emisyjności dla produktów.

Definicja produktu i dane produkcyjne		7.1.6	Nowa sekcja przedstawiająca dwie szczegółowe kontrole, które weryfikator musi przeprowadzić w odniesieniu do wyboru wskaźnika (wskaźników) emisyjności przez prowadzącego instalację, w tym, czy są one właściwym benchmarkiem w porównaniu z definicją z załącznika I do FAR i ilością wytworzonego produktu. Szczególne odniesienie dotyczy potrzeby zrozumienia przez weryfikatora definicji produktów z FAR oraz kodów NACE i PRODCOM; oraz konieczność bycia świadomym wymogów dostosowania, gdy źródła danych o produkcie nie są zbierane w tym samym przedziale czasowym, co w przypadku sprawozdawczości FAR.
---------------------------------------	--	-------	---

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Carbon leakage		7.1.7	Nowa sekcja przedstawiająca obowiązek weryfikatorów, aby byli świadomi ryzyka ucieczki emisji, zaktualizowana lista carbon leakage; oraz potencjał prowadzących instalację do „zakłócania systemu” przez nieprawidłowy wybór kodów. Odnosi się do GN2.
Zmiany przydziałów		7.1.8	Nowa sekcja przedstawiająca okoliczności, w których zmiany w działaniu instalacji mogą wpływać na przydział bezpłatnych uprawnień. Odniesiono się do rocznego sprawozdania z poziomu działalności, dla których wytyczne zostaną podane w sekcji 4 po sfinalizowaniu zasad.
Połączenia/podziały	-	7.1.9	Nowa sekcja przedstawiająca jakie sprawdzenia weryfikator musi wykonać w sytuacji, gdy weryfikuje instalację podlegającą połączeniu lub podziałowi.
Wymogi w zakresie szczególnych kompetencji	4.2	7.2	* podaje konkretne przykłady kompetencji związanych z FAR, które weryfikator musi wykazać w ramach procesu akredytacji. W szczególności w odniesieniu do MMP, granice podinstalacji, specyficzne koncepcje dotyczące ujęcia ilościowego, takie jak wymiennosc ciepła / energii elektrycznej, czynniki CWT, określanie przepływu ciepła netto, ocena najdokładniejszych źródeł danych itp.
Postępowanie w przypadku luk w danych powiązanych z FAR	-	7.3	Nowa sekcja opisująca, w jaki sposób określić, czy wystąpiła luka w danych i wskazania, że system kontroli wewnętrznej zawiódł lub nie działa prawidłowo.
Definicje produktu i dane produkcyjne	4.3		Usunięte w wersji z 2019 r.

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Korzystanie z funkcji szablonu	4.4		Usunięte w wersji z 2019 r.
Załącznik 1	5	8	
Główne elementy sprawozdania z weryfikacji	5.1	8.1	* opisuje główne elementy sprawozdania z weryfikacji FAR i wniosków z weryfikacji (VOS) i dostosowuje je do wymogów AVR: 2018. Odwołuje się do szablonu wniosków z weryfikacji przygotowanego przez Komisję, którego styl jest spójny z VOS dla weryfikacji rocznej emisji.
Proponowana opinia weryfikacyjna	5.2		Usunięte w wersji z 2019 r. - odwołanie do szablonu FAR VOS Komisji
Część ogólna	5.2.1		
Pozytywna opinia weryfikacyjna	5.2.2		
Pozytywna opinia weryfikacyjna z uwagami	5.2.3		
Negatywna opinia weryfikacyjna	5.2.4		
Eksperymentalna weryfikacja zdolności produkcyjnej	5.3		Usunięte w wersji z 2019 r. jako że nie ma już zastosowania
Załącznik 2 – Lista dostępnych dokumentów z wytycznymi	5.4	9	* odwołuje się do listy zaktualizowanych wytycznych dotyczących procesu gromadzenia danych na potrzeby bezpłatnego przydziału. Należy zauważyć, że w porównaniu z zestawem z 2011 r. istnieją też nowe wytyczne.

Zawartość	Sekcja zawierająca		Komentarze
	2011 GD4	2019 GD4	
Załącznik 3 - Hierarchia dokładności źródeł danych	-	10	Nowy załącznik przedstawiający hierarchię „najdokładniejszych danych” określonych w FAR.
Załącznik 4 - Przykład 'Deklaracji zarządzania'		11	Nowy załącznik zawierający przykład „Deklaracji zarządczej”, którą weryfikatorzy wykorzystują jako dobrą praktykę w celu uzyskania dalszych gwarancji od prowadzących instalacje, że wszystkie istotne informacje (wymagane przez weryfikatora w celu zakończenia pracy) zostały dostarczone.
Załącznik 5 – Porównanie z dokumentem z wytycznymi nr 2 z 2011 roku.	-	12	